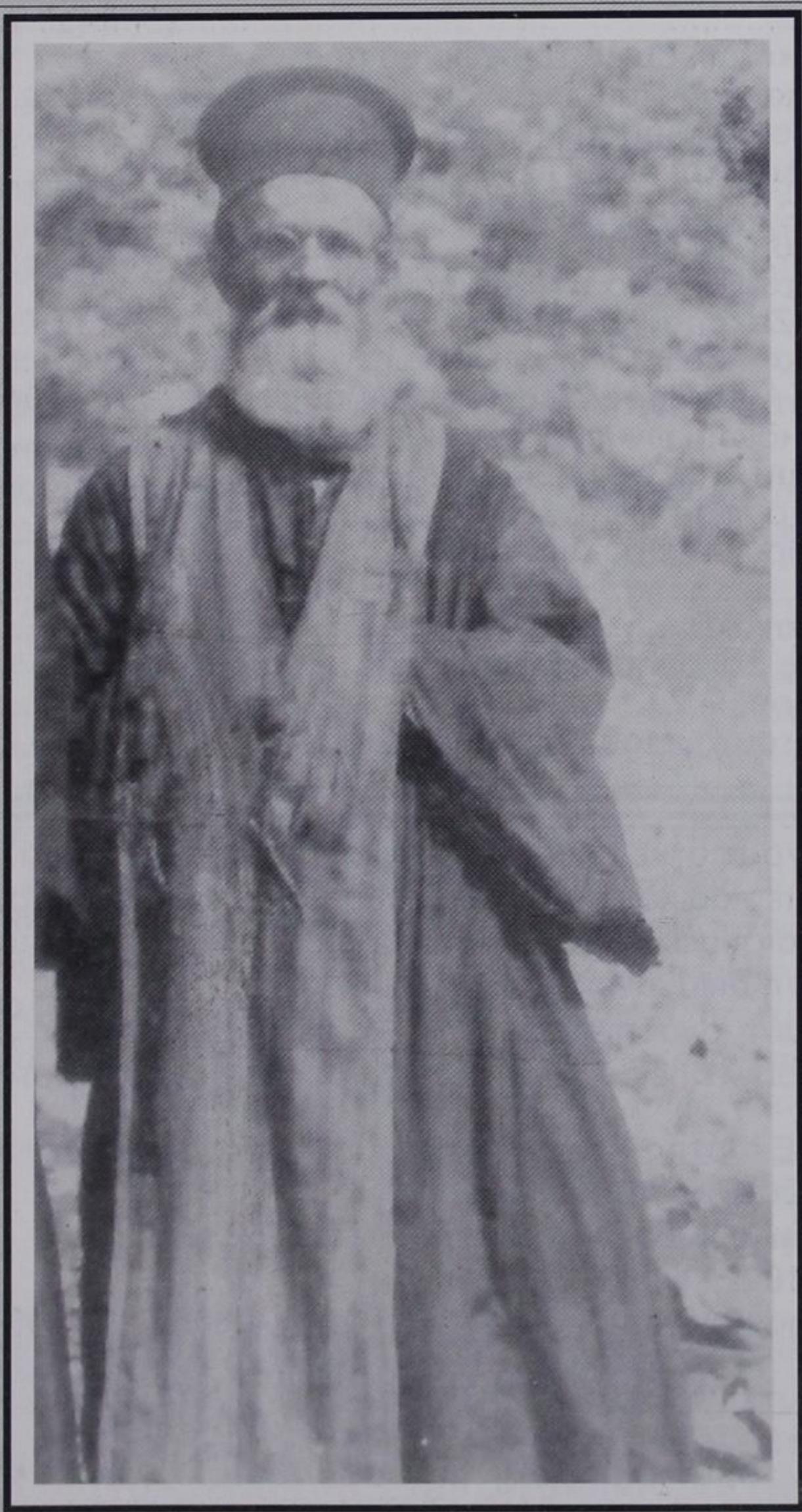

ΑΜΑΡΑΝΤΟΣ

« ΙΣΒΦΡΦΣ »

ΕΝΤΥΠΟ ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑΣ & ΕΝΗΜΕΡΩΣΗΣ
ΤΩΝ ΑΠΑΝΤΑΧΟΥ ΑΜΑΡΑΝΤΙΩΤΩΝ

Κρήτης 23 & Χαλκίδος 15231, Χαλάνδρι Αττικής, Κωδικός 6497

έντυπο κλειστό
Αρ. 119/2002
Α.Α. 285

Τριμηνιαία έκδοση.
Μάιος-Ιούνιος-Ιούλιος 2005
Τεύχος 21ο
- Τιμής ένεκεν -

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

σελ.

Η επικοινωνία μας,	
Κ. Τασούλας, Χ. Σκορδάς	3-5
Η Νέα Γενιά, Σ. Ζακοπούλου	6
Πάσχα	7
Το Δημιουργικό Δυναμικό του χωριού μας	
Φωτ. Μ. Συρμακέση-Παπαϊωάννου	8
Ιερεύς Αθανάσιος Γεράσης, Κ. Κούκης,	
Φωτ. εξωφύλλου - σχόλια Π.Ζ.	9-10
Μητροπολίτης Σεβαστιανός Ι.Μ.Δ.Π.Κ.,	
Φωτ. Καλλιάνθη Ζάμπου	11-12
Φωνή διαμαρτυρίας από τον Αμάραντο,	
Κοιν. Συμ. Β. Ζακόπουλος	13-14
Έργα "Πολιτιστικού"	15
Το εκκλησάκι Αγία Παρασκευή στον Αμάραντο, Χ. Σκορδάς	16-17
Η Διαχείριση ιδιωτικών λιβαδιών	18
Εξώδικα-σχόλια	19-22
Κοινωνικά έγγραφα - φωτογραφία	23-24
Αφήγηση Γεωργίου (Γούλη) Κούκη	25-26
Λουτρά	27
Ειδήσεις και σχόλια	27-28
Κοινωνικά: Αχ. Ζακόπουλος, Οικ. Κιτσάτη, Χαρ. Σκορδάς,	
Στ. Ζακοπούλου, Π.Ζ.	29-31
Οι Άνθρωποι του χωριού μας, Πολ. Κασιόλα	32

- Τα Ενυπόγραφα κείμενα δεν εκφράζουν απαραίτητα θέσεις και απόψεις του περιοδικού, ούτε και οι συμμετέχοντες στο περιοδικό είναι απαραίτητο να συμφωνούν με τις απόψεις του. Για τα ανυπόγραφα την ευθύνη φέρει η διεύθυνση του περιοδικού.
- Επιτρέπεται η αναδημοσίευση και η μετάδοση όλου ή μέρους της έκδοσης, κατόπιν αδείας του εκδότη ή εφόσον αναγράφεται η πηγή.

Ιδιοκτήτης – Εκδότης – Διευθυντής:

Παναγιώτης Στεφ. Ζακόπουλος
 Κρήτης 23 και Χαλκίδος κ. Χαλάνδρι - Τ.Κ. 15231
 Τηλ. 210-6721822 κιν. 6972733656
 Και Αμάραντος Κονίτσης – Τ.Κ. 44100 – τηλ. 26550 – 23648

Υπεύθυνος τυπογραφείου:

Ευγενία Σπανού
 Ευριπίδου 87 – Fax: 210-3214317

Η ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑ ΜΑΣ!

ΚΩΝ/ΝΟΣ ΤΑΣΟΥΛΑΣ

Βουλευτής Ν. Ιωαννίνων -Νέα Δημοκρατία

Αθήνα 10-5-2005

Αγαπητέ κ. Ζακόπουλε,

Έλαβα το τελευταίο τεύχος του πολύ ενδιαφέροντος περιοδικού σας «ΑΜΑΡΑΝΤΟΣ-ΙΣΒΟΡΟΣ» και σας ευχαριστώ πολύ για την αποστολή του.

Αν και πρόκειται για καθαρά ιδιωτική προσπάθεια το αποτέλεσμα είναι πλούσιο. Λαογραφικό υλικό, σύγχρονες πληροφορίες, κοινωνική ενημέρωση αλλά και σελίδες της ιστορίας του Αμάραντου.

Με τον τρόπο αυτό το εξαιρετικό περιοδικό σας γίνεται όχι μόνο σημείο επαφής μεταξύ των συγχωριανών, αλλά και μέσον προβολής των δυνατοτήτων αλλά και των προβλημάτων του ακριτικού σας χωριού.

Με τον ίδιο τρόπο και εμείς συνειδητοποιούμε καλύτερα το χρέος μας απέναντι στα ξεχασμένα μέχρι σήμερα χωριά μας και μας δίνεται μία ακόμη ευκαιρία να αναλάβουμε υπεύθυνα τις υποχρεώσεις μας.

Με φιλικά αισθήματα
Κώστας Τασούλας

Αγαπητέ κ. Τασούλα

Σας ευχαριστούμε πολύ για την τιμή που μας κάνετε να επικοινωνήσετε μαζί μας.

Τη θλιβερή κατάσταση των χωριών μας τη γνωρίζετε και σεις πολύ καλά. Γι' αυτό και ο καθένας μας, μέσα από τον πολύτιμο ελάχιστο χρόνο του και το οικονομικό του υστέρημα, προσπαθεί να περισώσει ό,τι απέμεινε, αφού η πολιτεία είναι απούσα. Όσο για τις υποχρεώσεις σας δεν ζητάμε τίποτε περισσότερο παρά μόνο την επιμονή σας για την τήρηση των δύο κυριωτέρων υποσχέσεων του κ. Πρωθυπουργού. Την προαιρετική συμμετοχή στον «Καποδίστρια» (βλ. σελ. 13) και την ανάπτυξη των Λουτρών Αμαράντου-Καβασίλων.

Με πατριωτικούς χαιρετισμούς
Παναγιώτης Ζακόπουλος

Το χωριό μας στο διαδίκτυο
www.amarantos-konitsas.org.gr
ανοίξτε και τα ηχεία για μουσική

Αγαπητέ Παναγιώτη
σε χαιρετώ.

Πάτραι 9-6-2005

Σου εύχομαι καλή δύναμη και συνέχιση του δύσκολου πραγματικά έργου.

Σήμερα κατακλύζουν τα σπίτια μας, εφημερίδες, περιοδικά συλλόγων, αδελφοτήτων, εκκλησιαστικών φορέων και άλλα.

Τα διαβάζουμε στα γρήγορα ή και καθόλου, όταν όμως έρχεται αυτό το ταπεινό επικοινωνιακό έντυπο του χωριού μας ο «Αμάραντος», το δικό μας περιοδικό, που με θυσίες χρημάτων κόπου και χρόνου, συνέχεις την πρωτοβουλία να εκδίδεις εδώ και αρκετό καιρό, χωρίς την ουσιαστική βοηθεία κανενός, ειλικρινά ομολογώ ότι με καταλαμβάνει ένα ανάμεικτο συναίσθημα συγκίνησης και νοσταλγίας, μου αλλάζει την ψυχολογία.

Το ανοίγω και το διαβάζω με προσοχή, με κρατά σε αγωνία, μέσα από τις σελίδες του ακούω τη φωνή του χωριού, όποια κι αν είναι αυτή, και όπως λέει και ο φίλος μου ο Μιχάλης η διαφωνία και η καλόπιστη κριτική είναι προϊόν της Δημοκρατίας.

Ακούω τη φωνή της «Αδελφότητος» και του Πολιτιστικού Συλλόγου που εμάς εκτός των Αθηνών μας αγνοούν για τις δραστηριότητές τους, αν και τελευταία παρατηρείται μια σιωπηρά στασιμότητα και δια μέσου του περιοδικού, είναι κρίμα να το απορρίπτουν.

Ακούω τη φωνή των ξενιτεμένων της διασποράς και μαθαίνουμε για τις επαγγελματικές και οικογενειακές τους ενασχολήσεις.

Βλέπουμε αναμνηστικές φωτογραφίες ανθρώπων δικών μας που έφυγαν από τη ζωή, διαβάζουμε κοινωνικές του τόπου μας ειδήσεις (γάμους, βαπτίσια, κηδείες και άλλα), διαβάζουμε διάφορες διαφωνίες για πολλά πράγματα στο μέτρο του δυνατού, χωρίς να θίγονται νόμιμα συμφέροντα και αδικίες.

Όμως Παναγιώτη με λύπη διαπιστώνω, και συγγνώμη αν κάνω λάθος, μια αδιαφορία από όλους τους φορείς μας και τους πνευματικούς μας ανθρώπους για την συνέχιση του περιοδικού.

Πράγματι είναι πολύ δύσκολο με τα σημερινά δεδομένα να συνεχίσεις να το εκδίδεις μόνος και χωρίς αντίκρυσμα.

Γνώμη μου είναι να υπάρχει συμμετοχή από την Αδελφότητα και τον Πολιτιστικό Σύλλογο, να οργανωθεί καλύτερα από κοινού και να δραστηριοποιηθούν τα νειάτα μας, πολλοί είναι εκείνοι που δεν το λαμβάνουν και επιθυμούν καταβάλλοντας συμβολικό αντίτιμο.

Ευχαριστώ και ζητώ συγγνώμη
Χαράλ. Δ. Σκορδάς

Αγαπητέ Λάμπρο, ένα ευχαριστώ ή χίλια δεν έχουν τη δύναμη ν' αποδώσουν αυτό που πραγματικά αισθάνομαι για σένα, για τα λόγια σου και την προσφορά σου στο περιοδικό. Ήδη διανύει τον έκτο χρόνο με πολύ κόπο και θυσίες.

Ανταμείφθηκα και ανταμείβομαι όμως από την αγάπη σας. Πολύ μεγάλη η συμμετοχή. Αναπάντεχη. Ίσως και μοναδική, κρίνοντας και από άλλα περιοδικά. Δεν υπάρχει τεύχος που να έχει συμμετοχή κάτω των δέκα ατόμων. Βεβαίως δεν υπάρχει 100%. Όσον αφορά τους «πνευματικούς ανθρώπους» δηλ. (κατά τη γνώμη μου) αυτοί που ασχολήθηκαν επαγγελματικά με τα «γράμματα» δεν σημαίνει τίποτε, εξάλλου ελάχιστοι δεν συμμετέχουν. Σ' όλη μου την πορεία διεπίστωσα ότι το πνεύμα και η σοφία υπάρχουν παντού. Περισσότερο χρειάζεται ψυχική καλλιέργεια. Για τους φορείς, υπάρχει ένα πρόβλημα με το Δ.Σ. της Αδελφότητος το τωρινό το οποίο ήταν και τα δύο προηγούμενα χρόνια. Με το πριν απ' αυτούς δεν υπήρχε. Είχαμε συνεργασία, όπως και με τον πολιτιστικό. Επί προεδρίας κ. Φώτη Κυρίτση «Αδελφότητος» και κ. Χρήστου Κούκη «Πολιτιστικού» έκανα πρόταση να αναλάβουν οι Σύλλογοι το περιοδικό. Η απάντηση ήταν «άστο καλύτερα γιατί την επόμενη θα κλείσει». Έκανα πολλές κρούσεις, σε πολλά άτομα, με προσωπικές συζητήσεις και εξηγήσεις. Δυστυχώς δεν βρήκα ανταπόκριση. Και πριν το εκδώσω αυτήν την προσπάθεια είχα κάνει, αλλά απέτυχε. Το δημοσιεύω στο πρώτο τεύχος. Συμφωνώ απόλυτα μαζί σου ότι αν ασχολούνταν μια ομάδα ανθρώπων μαζί με τους συλλόγους, αν ήταν μονιμούς θα υπήρχαν καλύτερα αποτελέσματα. Είμαι ανοικτός σε κάθε συνεργασία. Εάν πάλι, κάποιοι δεν θέλουν τη συμμετοχή μου, εγώ αποσύρομαι. Το θέμα είναι να δημιουργούμε, έστω και με λάθη και όχι να καταστρέψουμε. Όσο για το ότι το επιθυμούν (το περιοδικό) και άλλοι με χαρά μου να το στείλω. Δεν υπάρχει χωριανός που μου το ζήτησε και δεν τόστειλα. Στους νέους στο χωριό είχα κάνει πρόταση ένα τεύχος να είναι γι' αυτούς. Γραμμένο απ' αυτούς, αν δεν θέλουν άλλη συνεργασία. Ενθουσιάστηκαν, αλλά έμειναν εκεί... δυστυχώς. Χρειάζεται παρότρυνση από τους γονείς και όχι αποτροπή.

Αγαπητέ Λάμπρο, μακάρι να υπάρχει ανταπόκριση, αλλά δεν νομίζω. Εάν θέλεις επικοινώνησε εσύ προσωπικά με κάποιους που θεωρείς προσφερόμενους και εάν χρειαστείτε οτιδήποτε από μένα, είμαι στη διάθεσή σας.

Με βαθύτατη εκτίμηση
και αγάπη
Παναγιώτης

Υ.Γ. Όσον αφορά την ενημέρωση και επικοινωνία από τους φορείς, για την Αδελφότητα δεν γνωρίζω, ιδιαίτερα. Γνωρίζω όμως ότι αρκετοί διαμαρτύρονται και εντός Αθηνών που είναι ευθύνη της για έλλειψη επικοινωνίας.

Για τον «Πολιτ. Σύλλογο» τουλάχιστον τα δύο τελευταία χρόνια τους ενημερώνει όλους. Είτε με προσωπικές επιστολές όπως τις Απόκριες είτε μέσω του περιοδικού για άλλα θέματα. Έχει καθιερώσει ακόμη και την αποστολή συλλυπητηρίων τηλεγραφημάτων παντού. Ο Πολ. Σύλλογος επέλεξε το περιοδικό αφού είναι προσφερόμενο και πηγαίνει παντού αφενός, αφετέρου για το Σύλλογο είναι και ανέξοδο.

Η Νέα γενιά και το Μέλλον του χωριού

Αναρωτηθήκαμε ποτέ εμείς οι νέοι ποιο θα είναι το μέλλον του Αγαπημένου μας χωριού; δεν πρέπει να κάνουμε κάτι και εμείς για να δώσουμε ζωή στο χωριό; Εμείς οι νέοι είμαστε η συνέχεια. Γιατί πρέπει να συναντιώμαστε μια φορά το χρόνο στο πανηγύρι και όχι συχνότερα; Μας το απαγορεύει κανείς; Άκουσα πέρυσι πολλά παιδιά να λένε: "Του χρόνου δεν θα έρθουμε" και άλλα πάλι να λένε "δεν ήθελα να έρθω, όμως κάτι με τραβάει", "δεν μπορώ να μην έρθω έστω και για δύο μέρες".

Όλοι εμείς πρέπει να ενωθούμε, να δουλέψουμε με ζήλο και αγάπη για να έχει μέλλον το χωριό. Πρέπει να πάρουμε επιτέλους τα ινία στα χέρια μας και να βάλουμε και εμείς ένα λιθαράκι για να κρατηθεί το χωριό ζωντανό και ΕΠΙΤΕΛΟΥΣ να έχει μέλλον.

Προτείνω να οργανώσουμε ομάδα νεολαίας Αμαραντιωτών για να ακούγεται και η δική μας φωνή

μιας και μπορούμε και βλέπουμε τα πράγματα με άλλο μάτι πιο ρομαντικό και αθώο. Μην ξεχνάμε ότι οι μεγαλύτεροι φεύγουν, άλλα οι νεότεροι πρέπει να συνεχίζουμε με σεβασμό να αγαπούμε το χωριό, τον τόπο μας.

Εγώ έτσι νιώθω. Πάντα όπου βρεθώ αναπολώ τις αξέχαστες μέρες και ας είναι λίγες. Την βόλτα στον Βράχο του Γκόσιου, την εκδρομούλα στον Μύλο, την κουβεντούλα στο χαγιάτι της εκκλησίας και γενικότερα κάθε γωνιά του χωριού μου.

Μιλάω στους φίλους για τον Αμάραντο και δακρύζω. ΝΑΙ καλά διαβάσατε δακρύζω, γιατί δεν μου δίνετε η ευκαιρία να μείνω για πάντα εκεί. Μπορεί να μην γεννήθηκα στο χωριό, όμως κατάγομαι και είμαι περήφανη γι' αυτό.

Εύχομαι το χωριό μας να γίνει πόλος έλξης και για εμάς και γι' αυτούς που το επισκέπτονται.

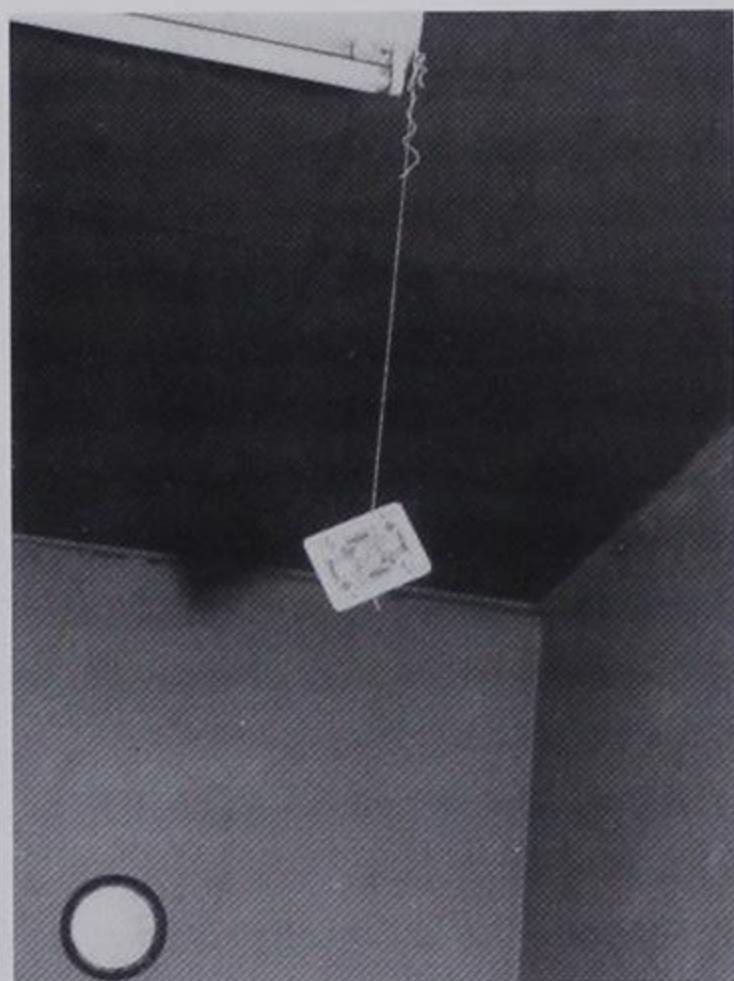
Να γνωρίσουν τις ομορφιές του Αμαράντου, την παράδοση, τα ήθη και τα έθιμα.

Ένα μεγάλο Ευχαριστώ που μου δίνεται η ευκαιρία να εκφράσω τα συναισθήματά μου.

Με Εκτίμηση και Σεβασμό
Στην Αμαραντιώτικη Οικογένεια
Σταυρούλα Γρηγ. Ζακοπούλου

Οι Άγιες ημέρες του Πάσχα

Τις ημέρες του Πάσχα παρατηρείται, μεγάλη προσέλευση Αμαραντιώτων στο χωριό. Φέτος ήταν η μεγαλύτερη των τελευταίων χρόνων. Σ' αυτό βοήθησε το ότι ήταν "αργά" και ότι συνέπεσε με την πρωτομαγιά. Με κατάνυξη συμμετείχαν στο Θείο Δράμα της Μεγάλης εβδομάδος και με ψυχική ανάταση και αγαλίαση στην Ανάσταση του Κυρίου. Τη γιορτή του Πάσχα γενικά ο Έλληνας την νοιώθει σαν την πιο μεγάλη. Μέσα στη συνείδησή του κοντά στο θρησκευτικό της χαρακτήρα υπάρχει ο ανθρώπινος αλλά και ο εθνικός. Για μας τους Αματαντιώτες η δεύτερη ημέρα έχει ιδιαίτερη σημασία λόγω και της γιορτής του Αγίου Γεωργίου αφού είναι ο προστάτης μας. Αυτή την ημέρα μεγάλη συγκίνηση προκάλεσε και ο ερχομός των αξιοσέβαστου και πολύ αγαπητού **κ. Δημητρίου Ζιώγα** από την Κόνιτσα, όπου πλέον διαμένει. **Τις άγιες αυτές ημέρες η επικοινωνία μας είναι μέσα στο Πνεύμα της αμοιβαίας και ανιδιοτελούς Αγάπης, και όχι μόνο με τους δικούς μας ανθρώπους, τους συγγενείς αλλά και με όλους τους χωριανούς.** Τόση αγάπη αναβλύζει που σε κάνει να αισθάνεσαι πως τίποτε δεν σε χωρίζει. Μακάρι αυτό να κρατούσε ως το επόμενο Πάσχα για να ανανεωθεί και που εύχομαι να το γιορτάσουμε όλοι μαζί...

Επάνω: Μ. Παρασκευή, το κρέμασμα του "Φάντη" στο καφενείο. Ένδειξη πένθους (Δεν παίζουν χαρτιά αυτή την ημέρα).

Αριστερά: Από τη λειτουργία της Εβδομάδας των Παθών

Το Δημιουργικό Δυναμικό του Χωριού μας

Η αναζήτηση καλύτερης τύχης έκανε σχεδόν όλους τους Αμαραντιώτες να κατηφορίσουν κάποτε στα μεγάλα αστικά κέντρα. Αβέβαιοι, με ατελή εφόδια, με χτυποκάρδι και με ανασφάλεια. Κάποιους απ' αυτούς τους συνέθλιψαν τα γρανάζια της ανυπαρξίας και της αφομοίωσης. Κάποιοι κατάφεραν να επιβληθούν και να διακριθούν. Και αυτοί είναι αρκετοί. Επιστήμονες, επιχειρηματίες και στελέχη κάθε κλάδου.

Σήμερα όσο ποτέ άλλοτε ο τόπος μας, η ιδιαίτερη πατρίδα ο Αμάραντος, τους έχει ανάγκη. Τα προβλήματα πολλά, οι λύσεις όμως δεν έρχονται. Κυριαρχεί ο μικροεγγωισμός, η ιδιοτέλεια, το στενό συμφέρον. Η αλληλοβοήθεια και ο εθελοντισμός αγνοημένα. Η υπονόμευση κάθε ενός που επιθυμεί και προσπαθεί να προσφέρει τίμια τις υπηρεσίες του, είναι συνεχής. Κι όμως αξίζουμε καλύτερης τύχης. Υπάρχει προοπτική οικονομικής και πολιτιστικής ανάπτυξης. Δεν μπορούμε όμως να την πετύχουμε με την νοοτροπία του μην ανακατεύεσαι ή με το αδιάφορο κούνημα των ώμων. Δεν έρχεται η επιτυχία από τον απαίδευτο και τον μεμψίμοιρο, ούτε απ' τον ατομιστή και κερδοσκόπο. Έρχεται με την **αξιοποίηση του "επιτυχημένου δυναμικού"** των **"ευγενικών συνειδήσεων"**, εκείνων που συνταίριασαν τη γνώση, την πείρα, την ευρυμάθεια με το ήθος. Δηλαδή την σεμνότητα, την ακεραιότητα, την ευγένεια και την φιλαλληλία. **Κάνω έκκληση σε όλους για προσφορά στον τόπος μας, στη γενέθλιο γη, στη ρίζα της καταγωγής μας.** Έκκληση για συνεργασία με την τοπική κοινωνία και με όλους τους φορείς (Τοπικό συμβούλιο, Αδελφότητα, Πολιτιστικό Σύλλογο). Συσπειρωθείτε για μια τίμια και δημιουργική συνεργασία να δοθεί ώθηση για προκοπή και για διατήρηση των αξιών του τόπου μας. **Μην γίνουμε "αποθήκη πληγωμένων απομειναριών" και "περιβόλι τυχοδιωκτών".** Γιατί αυτή θα είναι η μοίρα αν συνεχίσετε να μένετε αμέτοχοι, αυτό θα είναι το συμπλήρωμα στο κενό που εσείς θα αφήσετε, επαναπαύμενοι στις προσωπικές σας δάφνες. **Η προσφορά για ανάσχεση της παρακμής είναι επιβεβλημένο καθήκον.**

Διακρίνονται ο αείμνηστος **Πέτρος Συρμακέσης**, η σύζυγός του και χωριανή μας κ. **Μαριάνθη Παπαϊωάννου-Συρμακέση** με το γιο **τους Στέφανο**, το 1992 όταν πήρε το πτυχίο από το Πανεπιστήμιο Πατρών στις Οικονομικές Επιστήμες και την Χρηματοοικονομική Διοίκηση. Οι επιτυχίες των Αμαραντιωτών μας γεμίζουν με μεγάλη χαρά και μας δίνουν ελπίδα για προσφορά και στη δική μας κοινωνία.

Ιερεύς Αθανάσιος Γεράσης

(φωτ. εξωφύλλου)

Στα βορειοδυτικά της Κόνιτσας στις παρειές του όρους Κάμενικ και τέσσερα περίπου χιλιόμετρα από την Ελληνοαλβανική μεθόριον είναι χτισμένο το χωρίο Αμάραντος (Ίσβορος). Εκατόν πενήντα περίπου οικογένειες αποτελούν την Κοινότητα αυτήν που είναι από τις καλύτερες του Νομού. Ορεινό το μέρος κάνει τους άνδρες να στραφούν στις τέχνες. Επίσης είναι δραστήριοι και τίμιοι έμποροι. Πολλοί έχουν διαπρέψει στις επιστήμες. Με στολή η δίχως στολή οι Αμαραντιώτες είναι πάντα στρατιώτες της Πατρίδος. Το 1940-1941 το χωρίο πολλές φορές έγινε θέατρο σφοδρών μαχών. Στην κατοχή είδαν τις περιουσίες τους να διαρπάζονται, τα σπίτια τους να πυρπολούνται, οι χωριανοί να εκτελούνται και άλλοι να υποκύπτουν στα φοβερά βασανηστήριά τους. Η αγάπη του Αμαράντου τούς τροφοδότησε με υπομονή και έμειναν εκεί. Με την απελευθέρωση άρχισε η ανόρθωσις. Τότε έπεσε η πληγή του εμφυλίου. Οι αντάρτες κράτησαν τον Αμάραντο πολύν καιρό στην κατοχή τους. Οι νέοι αναγκάστηκαν να φύγουν όλοι, και άλλοι έμειναν στο χωρίο τους. Μαζί με αυτούς τους ολίγους που έμειναν έμεινε και ο **παπά-Θανάσης**. Ο **παπά-Θανάσης** γεννήθηκε στον Αμάραντο το 1878. Τελείωσε το Δημοτικό Σχολείο και παρακουλούθησε μαθήματα στην Αστική Σχολή. Μα δεν περίμενε από το Σχολείο. Τις διαθέσιμες ώρες του τις αφιέρωνε στην μελέτη θρησκευτικών βιβλίων. Δεν έλειπε από λειτουργία και ήταν πάντα βοηθός του λειτουργού. Έτσι έμαθε χωρίς κόπο το τυπικόν της Εκκλησίας πολλά τροπάρια και βίους Αγίων. Οι χωριανοί με ευχαρίστηση άκουγαν τις διηγήσεις του τις οποίες έλεγε με τέτοιον τρόπο που σε έκανε να κρέμεσαι από τα χείλη του. Το 1908 έφυγε για την Αμερική. Σε τρία ώμως χρόνια ξαναγύρισε για να λάβει μέρος στους Βαλκανικούς πολέμους. Η αγάπη του για την πατρίδα, το χωρίο, δεν τον άφησαν ασυγκίνητο. Υπηρέτησε Εθελοντής το 1912-1913 και έλαβεν μέρος στην

Μικρασιατική εκστρατεία. "Όταν πήραν τέλος οι περιπέτειες του έθνους ο Αθανάσιος θέλησε να εκπληρώσει την βαθειά του επιθυμία να ιερωθή. Χειροτονήθηκε Ιερεύς και Εφημέρευε στην Αγία Βαρβάρα χωρίο που απέχει από τον Αμάραντο μισή ώρα με τα πόδια και αργότερα το 1932 στον Αμάραντο. Οι κουμμουνιστές δεν μπορούσαν να ανεχθούν την εθνική και Θρησκευτικήν του δράσιν. Ζητούσαν αιτία να τον εξοντώσουν την οποίαν δεν έργησαν να βρούν. Μερικά παλληκάρια του χωριού δεν μπόρεσαν να φύγουν πριν έρθουν οι αντάρτες και εκρύπτοντο σε γειτονικό δάσος. Την συντήρηση και την διαφυγήν τους είχε αναλάβει ο παπά-Θανάσης. Έτσι μια Κυριακή στις 30 Δεκεμβρίου το 1947 γιορτή του Αγίου Ανδρέα και ενώ ετοιμαζόταν να κάνει την θείαν ευχαριστίαν ορμούν στην Εκκλησία, τίγρεις διψασμένες για αίμα μια ομάδα ανταρτών τον άρπαξαν και τον έφεραν στο Μοναστήρι της Φούρκας Κονίτσης. Εκεί είχαν το Αρχηγείο τους. Τον υπέβαλλαν σε αφάνταστα και απερίγραπτα βασανιστήρια τα οποία δεν αναγράφονται λόγω χυδαιότητας των. Τόσα που διαγραφόταν καθαρά ότι πλησιάζει η τελευταία μέρα του. Τον μετέφερταν τότε στο Μοναστήρι της Ζέρμας (Πλαγιά) και εκεί παρέδωσε την αγίαν του ψυχή στις 10 Φεβρουαρίου 1948.

«Ενεδύθη εξ ύψους σωτηρίου ιμάτιον εν τη απεωδύσει του σώματος.»

(Το κείμενο και η φωτογραφία είναι προσφορά του κ. Κων/νου Κούκη.)

■ Η αναφορά στον αείμνηστο και μακαριστό ιερέα του χωριού μας Αθανάσιο Γεράση και στην τραγική περιπέτεια της ζωής του, ξεδίπλωσε τις πιο τραγικές σελίδες της ιστορίας μας. Αυτές του εμφυλίου. Η συνειδητοποίηση αυτή μ' έκανε να κοιτάξω με πόνο στο παρελθόν και με αγάπη μπροστά.

Να ζήσουμε το χθές μαζί με το σήμερα και το αύριο σαν μια ενότητα. Και να μιλήσουμε στον εαυτό μας, στη γενιά μας, στη σύγχρονη κοινωνία μας για την ευθύνη που έχουμε, να ετοιμάσουμε την πορεία της και να οικοδομήσουμε την "εστία" που θα στεγάσει στους αυριανούς Αμαραντιώτες που θα είναι και αυτοί παιδιά του τόπου μας.

Η γνώση η προσωπική, η κοινή περιπέτεια, η εμπειρία και η αφήγηση, είναι το βασικό δομικό υλικό της ιστορίας. Υλικό που θησαυρίζεται και που θα ερευνηθεί κάποτε ευρύτερα και σε βάθος, χωρίς την αλλοίωση που προκαλεί ο βρασμός της στιγμής και την πίεση που ασκεί το πάθος.

Παναγιώτης Ζακόπουλος

ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΔΡΥΙΝΟΥΠΟΛΕΩΣ ΠΩΓΩΝΙΑΝΗΣ & ΚΟΝΙΤΣΗΣ

Εγκύλιος 94η

ΘΕΜΑ: Δέκα χρόνια από την εκδημία του Μητροπολίτου ΣΕΒΑΣΤΙΑΝΟΥ.

Αγαπητοί μου χριστιανοί,

Όταν το πρωί της 12^{ης} Δεκεμβρίου 1994 ο Μητροπολίτης Δρυινουπόλεως, Πωγωνιανής και Κονίτσης ΣΕΒΑΣΤΙΑΝΟΣ αναχωρούσε για την αιωνιότητα, έκλεινε ο κύκλος μιας πολυκύμαντης ζωής, αφιερωμένης στην Εκκλησία και στο Έθνος. Γί αυτό και ακριβώς είναι δύσκολο, πολύ δύσκολο να παρακολουθήσῃ κανείς τα μεγάλα βήματα αυτού του δυνατού ανθρώπου, κι ακόμη πιο δύσκολο να επιχειρήσῃ την σκιαγράφηση της προσωπικότητας του ιερού ανδρός. Όμως, πρέπει να γίνη αυτό, μίας και φέτος, στις 12 Δεκεμβρίου 2004, συμπληρώνεται δεκαετία από την οσιακή κοίμηση του μακαριστού Ιεράρχου. Κι αν υπάρχουν ατέλειες, ή παραλείψεις, ελπίζουμε να έχουμε την συγγνώμη του, ζητώντας, παράλληλα, και την ευχή του.

Ο Μητροπολίτης ΣΕΒΑΣΤΙΑΝΟΣ υπήρξε ένας σπάνιος κληρικός, που κάτω από τη πραότητα του ύφους και την άκρα ταπείνωσή του, έκρυβε μια λανθάνουσα δυναμικότητα, ατσάλινη θέληση και ανυποχώρητη αγωνιστικότητα, για θέματα που αφορούσαν στην Ορθοδοξία, στην Εκκλησία του Χριστού και στο Έθνος, ιδιαίτερα στην «εσταυρωμένη» Βόρειο Ήπειρο, για την οποία έδωσε και την ίδια την ζωή του.

Στην Καλαμάτα, όπου εργάσθηκε ως λαϊκός θεολόγος, στις αρχές της δεκαετίας του 1950, άφησε, κυριολεκτικά, εποχή με τα φλογερά κυρύγματά του, τα οποία πλήθη λαού έσπευσαν να τα παρακολουθήσουν. Άλλα και τα κατηχητικά μαθήματα, είλκυαν πολλούς νέους, που εύρισκαν σ' αυτά σωστές και ξεκάθαρες απαντήσεις στους νεανικούς τους προβληματισμούς. Πέρασαν πάνω από 50 χρόνια από τότε. Όμως, ακόμη και τώρα, πολλοί Καλαματιανοί θυμούνται με νοσταλγία και αγάπη τον νεαρό θεολόγο Σωτήριο Οικονομίδη.

Αργότερα, τον τράβηξαν τα Γιάννινα. Εκάρη μοναχός στην Μονή Πετράκη και μετονομάσθηκε από Σωτήριος σε ΣΕΒΑΣΤΙΑΝΟ, χειροτονήθηκε Διάκονος, Πρεσβύτερος (οπότε έλαβε και το οφφίκιο του αρχιμανδρίτου) και διωρίσθηκε Ιεροκήρυξ στην ιστορική Μητρόπολη Ιωαννίνων. Σιγά –σιγά, άρχισε να ξεδιπλώνη τα χαρίσματα που του 'χε δώσει – σπάταλα, θα λέγαμε – ο Θεός: το κήρυγμα, η κατήχηση, η διδασκαλία στην Ζωσιμαία Παιδαγωγική Ακαδημία και στο Ιεροδιδακαλείο Βελλάς, οι αγιογραφικοί κύκλοι, η εξομολόγηση, η Θεία Λατρεία, οι τακτικές περιοδείες στα χωριά, ήταν τα πεδία στα οποία έδινε τους αγώνες και τις μάχες του – πάντοτε με επιτυχία – ο νεαρός Ιεροκήρυξ. Ειδικότερα, κατά τα έτη 1964-1965-1966, ο π. Σεβαστιανός εθηριομάχησε κυριολεκτικά εναντίον των διαφόρων υλιστικών ιδεών, που είχαν αρχίσει τότε να εισβάλουν ορμητικά, κυρίως στα Πανεπιστήμια. Με λόγο δυνατό, τεκμηριωμένο, πειστικό, κατατρόπωνε τα οχυρά της απιστίας, ενισχύοντας τους ολυγοψύχους και στρίζοντας τους νέους, που στο πρόσωπό του έβλεπαν τον πνευματικό ταγό, τον οποίο μπορούσαν να εμπιστεύονται. Γιατί, πραγματικά, αυτός ο τέλεια ακτήμων εργάτης του Ευαγγελίου, ο φλογερός αγωνιστής της αλήθειας, αυτός που κέντρο της ζωής του είχε τον Χριστό, γινόταν τώρα ο δυνατός μαγνήτης και ο πόλος έλξεως πολλών, παρά πολλών νεανικών ψυχών. Αυτοί οι νέοι, αλλά και οι μεγαλύτερης ηλικίας άνθρωποι συνωστίζοντο στον Μητροπολιτικό Ναό του Αγίου Αθανασίου, για ν' ακούνε τα θεσπέσια κηρύγματά του. Κι' όπως ομολογούν αυτόπτες μάρτυρες ο ευμεγέθης εκείνος ναός δεν χωρούσε τα πλήθη, ώστε πολλοί να μένουν στο προαύλιο (χειμώνα καιρό!) απ' όπου παρακολουθούσαν την μετάδοση του θείου λόγου από τα μεγάφωνα.

Από το 1967, το ερευνητικό χέρι του αρχιεπισκόπου Αθηνών Ιερωνύμου ανέσυρε τον π. Σεβαστιανό από την αφάνειά του και με τις ψήφους της Ιεράς Συνόδου τον ανέδειξε σε Μητροπολίτη Δρυινουπόλεως, Πωγωνιανής και Κονίτσης. Ο ΣΕΒΑΣΤΙΑΝΟΣ πόνεσε, η καρδιά του σπάραξε γι' αυτό το ξερρίζωμα από τα Γιάννινα. Έπεσε στα γόνατα του Ιερωνύμου και με κλάματα παρεκάλεσε να μη προαχθή. Όμως η απόφαση του αρχιεπισκόπου

Στο μέσον διακρίνεται ο Μητροπολίτης Σεβαστιανός από επίσκεψή του στο χωριό. Διακρίνονται και οι ιερείς του χωριού παπα Γιώργης Παπαδήμας και παπα Σωτήρης Ζιάκος, όλοι πλέον μακαριστοί. (Η φωτ. είναι προσφορά της κ. Καλλιάνθης Ζάμπου. Την ευχαριστώ θερμά).

βαθύτατα τον ΣΕΒΑΣΤΙΑΝΟ και ανεγγνώριζε το έργο του.

Έβαλε, λοιπόν, ο δεσπότης μας « το χέρι στ' αλέτρι ». Κι' άρχισε, με ζήλο ιεραποστολικό, να ωργάνω την Επαρχία του με περιοδείες συνεχείς, με κηρύγματα, κατηχητικά, αγιογραφικούς κύκλους, χειροτονίες καλών κληρικών κ.ο.κ. Ακόμη ίδρυσε Φιλανθρωπικά ιδρύματα και το « Ράδιο Δρυΐνουπολη », τον Ραδιοφωνικό Σταθμό της Μητροπόλεως μας. Η ακριτική Επαρχία παρουσίαζε ένα πρωτοφανή πνευματικό και ιεραποστολικό οργασμό. Όμως, εκεί που ο ΣΕΒΑΣΤΙΑΝΟΣ φάνηκε απαράμιλλος και σθεναρός αγωνιστής, ήταν το εθνικό θέμα της Βορείου Ηπείρου. Με την συμπαράσταση της Σ.Φ.Ε.Β.Α. και του ΠΑ.ΣΥ.Β.Α περιώδευσε όλη την Ελλάδα, διαφωτίζοντας τον Ελληνικό λαό πάνω σ' αυτό το λημμονημένο ή άγνωστο για τους πολλούς ζήτημα. Βέβαια, είχε αντιδράσεις πολλές και λυσσώδη πολεμική από τους εν Ελλάδι φιλοαλβανούς. Άλλ' εκείνος απότομος συνέχιζε τον αγώνα του, φέρνοντάς τον, μάλιστα και στο εξωτερικό : Στρασβούργο, Λονδίνο, Βρυξέλλες και αυτό το Κογκρέσο των Ηνωμένων Πολιτειών Αμερικής ήταν τα επίσημα « βήματα », από τα οποία ο μακαριστός Ιεράρχης μετέφερε « το κλάμα και το δράμα » του Βορειοηπειρωτικού Ελληνισμού στους επισήμους κύκλους της Ευρώπης και της Αμερικής.

Τέλος, ο τιμώμενος Ιεράρχης ωργάνωσε τα δύο επιστημονικά Συνέδρια για το ζήτημα της Βορείου Ηπείρου (1987 και 1990), τα οποία είχαν μεγάλη απήχηση στην Ελλάδα και στο εξωτερικό.

Άλλ' ενώ η πορεία του Μητροπολίτου ΣΕΒΑΣΤΙΑΝΟΥ διαγραφόταν λαμπρή, « άλλως έδοξε τω Κυρίω ». Έπειτα από σύντομη ασθένεια, παρέδωσε το πνεύμα στον Κύριο του το πρωί της Δευτέρας 12^η Δεκεμβρίου 1994. Το ακήνωμά του μετεφέρθη στον Μητροπολιτικό Ναό των Ιωαννίνων, όπου εξετέθη σε λαϊκό προσκύνημα, και στην συνέχεια στον Ι. Ναό Αγίου Κοσμά της Κονίτσης μέχρι τις 14 του ίδιου μήνα, οπότε και έγινε η κηδεία του με την αυμμετοχή πλειάδος Αρχιερέων, πολλών Κληρικών και Χιλιάδων λαού. Η ταφή του, σύμφωνα με επιθυμία του, πραγματοποιήθηκε στην Ι. Μονή Μολυβδοσκέπαστης. Συγκλονιστική υπήρξε και η Διαθήκη του. Δεν είχε τίποτε το υλικό να διαθέσῃ. Άφησε, όμως, μεγάλες πνευματικές υποθήκες στους Βορειοηπειρώτες, στους συνεργάτες του και στους χριστιανούς της Επαρχίας του. Η οδύνη για όλους μας ήταν μεγάλη. Όμως, « ησυχάσαμεν ειπόντες το θέλημα του Κυρίου γινέσθω » (Πράξ. κα' 14).

Διάπιρος προς Κύριον ευχέτης

Ο ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ

Ο Δρυΐνουπόλεως, Πωγωνιανής και Κονίτσης ΑΝΔΡΕΑΣ

ήταν αμετάκλητη. Έτοι την δέχθηκε σαν θέλημα Θεού και υποτάχθηκε στην Βουλή του Υψίστου με ταπείνωση και υπακοή. Είναι Δε χαρακτηριστικός και χαριτωμένος συνάμα ο διάλογος μεταξύ του Μητροπολίτου ΣΕΒΑΣΤΙΑΝΟΥ και του Αρχιεπισκόπου ΙΕΡΩΝΥΜΟΥ, όταν ο τελευταίος είχε επισκεφθή, το 1985, την ακριτική μας Επαρχία. Την ώρα που έτρωγαν, ήλθε ο λόγος για την εκλογή του ΣΕΒΑΣΤΙΑΝΟΥ, ο οποίος υπενθύμισε στον Αρχιεπίσκοπο την άρνησή του να δεχθή το αρχιερατικό αξίωμα. « Το θυμάμαι », είπε ο μακαριστός ΙΕΡΩΝΥΜΟΣ. Και πρόσθεσε : « Ευτυχώς που δεν σ' άκουσα! » Γιατί, πραγματικά, ο αείμνηστος Προκαθήμενος εκτιμούσε

Η κοινότητα εκτιμά ότι αν συνενωθεί με το Δήμο Κόνιτσας θα αφανισθεί

Φωνή διαμαρτυρίας από τον Αμάραντο*

Μήνυμα προς κάθε αρμόδιο να παραμείνει η κοινότητα αυτόνομη και να μην ενταχθεί στο Δήμο Κόνιτσας διότι κινδυνεύει να εξαφανισθεί στέλνει με υπόμνημά του το Κοινοτικό Συμβούλιο Αραμάντου.

Όπως αναφέρει στο υπόμνημα, ο Αμάραντος έχει όλα τα στοιχεία που την καθιστούν αυτόνομη διοικητική μονάδα και η κοινότητα απευθύνει έκκληση να την αφήσουν να πορευθεί και να φθάσει γρήγορα τους στόχους που έχει θέσει. Το υπόμνημα που εστάλη προς τον υπουργό Εσωτερικών, το Γ.Γ.Π. Ηπείρου, το νομάρχη Ιωαννίνων, τους βουλευτές, τον περιφερειακό Διευθυντή και την ΤΕΔΚ Ιωαννίνων αναφέρει:

«Μετά από προηγούμενες γραπτές και προφορικές παρεμβάσεις μας σε θεσμικά όργανα σας γνωρίζουμε τα παρακάτω και για τις δικές σας ενέργειες.

1. Είμαστε μια Κοινότητα που βρίσκεται ακριβώς πάνω στα σύνορα με την γειτονική Αλβανική χώρα και μας χωρίζει η συνοριακή γραμμή, μια Κοινότητα που αποτελεί πέρασμα για τους λαθρομετανάστες καθότι υπάρχει διευκόλυνση φυγής λόγω του αναγλύφου.

Τα προβλήματα που προέκυψαν τα τελευταία χρόνια και οι επιπτώσεις τους, μεγάλες για τους κατοίκους, παρότι υπάρχει και στρατιωτικό φυλάκιο στο χωριό.

2. Απέχουμε από τον Εθνικό δρόμο 22 χλμ. και το ανάγλυφο που πορεύεται ο δρόμος δύσβατο, πράγμα που κάνει την προσπέλαση στο χωριό, δύσκολη, επικίνδυνη και χρονοβόρα.

Αν ληφθεί υπόψη ότι η Κόνιτσα απέχει από το χωριό μας μαζί με τα λουτρά 35 περίπου χλμ. (φαίνεται στο χάρτη) γίνεται ολοφάνερο το πρόβλημα της χωροταξικής και λειτουργικής σχέσης μας με την Κόνιτσα για αντιμετώπιση ποικίλλων αναγκών των κατοίκων μας με αναφορά την Κόνιτσα.

Πως θα ήταν δυνατόν ένας Δήμος με έδρα 35 περίπου χλμ., μακριά να μπορέσει να επιλύσει προβλήματα των κατοίκων της Κοινότητάς μας κάτω από τις παραπάνω συνθήκες και με ποιο τρόπο άραγε;

3. Ποιος Δήμος θα μπορούσε να υποκαταστήσει την σημερινή λειτουργία της κοινότητας σχετικά με τα προβλήματα των κατοίκων λόγω της μεθοριακής της θέσης;

4. Ποια άραγε εξασφάλιση θα έχουμε από μια διοίκηση που θα βρίσκεται 35 περίπου χλμ. μακριά, έξω και πέρα από τα προβλήματα άμεσης λύσης, σ' αυτό το ακριτικό ζωντανό χωριό, που αν αφαιρεθεί η σημερινή όποια μέριμνα από τους ντόπιους, τα σπίτια θα μείνουν ορφανά από ανθρώπινη ζωή.

5. Ας ληφθεί υπόψη ότι ο Αμάραντος έχει 46 χιλιάδες στρέμματα δασόκτημα με δάση Μ. Πεύκης, Οξιάς, Ελάτης, Δρυών και άλλα, διαθέτει σαν φορέας τον καλύτερο στο Νομό παραδοσιακό ξενώνα, ξενοδοχεία, ενοικιαζόμενα δωμάτια, για την εξυπηρέτηση χιλιάδων τουριστών ντόπιων και ξένων, που προσεγγίζουν τον χώρο για τα μοναδικά IAMATIKA ΛΟΥΤΡΑ ΑΜΑΡΑΝΤΟΥ, έχει πλήρη ηλεκτρονικό εξοπλισμό γραφείων, χώρους συνελεύσεων και συνεδριάσεων.

Ένα μάτι με προοπτική, ποτέ δεν θα επέβαλλε τη συνένωσή του με την Κόνιτσα 35 χλμ. μακριά.

Θα άφηνε την Κοινότητα έξω από κάθε τέτοια παρέμβαση ή θα την καθιστούσε Δήμο ή Κοινότητα με κάποια ή κάποιες κοντινές Κοινότητες μαζί.

Τι λείπει από την κοινότητα Αμαράντου που επιβάλλει την συνένωσή της σε ένα Δήμο με έδρα την Κόνιτσα;

* «Η.Α.» Τρίτη 1 Σεπτεμβρίου 1997, ΠΟΛΙΤΙΚΗ Σελίδα 5

Οι παραγωγικοί του πόροι και η αξιοποίησή τους όπως δρομολογήθηκαν τον έχουν καταστήσει οικονομικά αυτοδύναμο.

Τα δάση μας τα νερά μας τα ΙΑΜΑΤΙΚΑ ΛΟΥΤΡΑ ΜΑΣ το περιβάλλον μας, οι άφθαστες εγκαταστάσεις παραμονής και διαβίωσης όπως και για την λειτουργία του φορέα (Δήμου ή Κοινότητας) είναι στοιχεία που επιβάλλουν την εξέλιξη του Αμαράντου σαν ανεξάρτητη αυτοτελή, αυτοδύναμη θεσμική μονάδα της Τοπικής Αυτοδιοίκησης.

Κύριοι αρμόδιοι όλοι ζητάμε το καλύτερο, δεν θα καταγγείλουμε το σχέδιο ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ γιατί δεν έχουμε λόγο, έχουμε καθήκον όμως να παλέψουμε να διατηρήσουμε ό,τι καλλίτερο για το Αμάραντο μέσα από τις συγκεκριμένες συνθήκες που καθορίζουν τη ιδιαιτερότητά του.

Η συνένωσή του σε Δήμο με την Κόνιτσα σημαίνει τον αφανισμό του, σημαίνει στασιμότητα, οπισθοδρόμηση, εξαφάνισή του.

Η παραμονή του σαν Κοινότητα ή η δημιουργία Δήμου ή Κοινότητας με κοντινές Κοινότητες (Αγία Βαρβάρα κλπ) θα σήμαινε ένα βήμα μπροστά ένα βήμα στο καλύτερο γιατί αυτή είναι η αλήθεια και σ' αυτή πρέπει να πατάμε όταν θέλουμε να πάμε μπροστά.

Εκτιμάμε ότι και η δική σας άποψη πρέπει να είναι αυτή που σας γράφουμε και σ' αυτό το υπόμνημά μας και ότι η πολιτική διαμορφώνεται από τα κάτω για αυτό σας στέλνουμε τούτο το μήνυμα.

Ο Αμάραντος δεν είναι μόνο το πιο ακριτικό χωριό στην Επαρχία Κόνιτσας είναι το κάτι άλλο για την περιοχή.

Είναι το στίγμα που εξελίσσεται στις καλλίτερες λουτροπόλεις σε Ευρωπαϊκό επίπεδο, στην βάση ότι έχει τις καλλίτερες αισθητικές, υγιεινές, περιβαλλοντικές, συνθήκες, σε συνδυασμό με τα πλουσιότερα ποσοτικά και καλλίτερα ποιοτικά νερά.

Ποιος θα μπορούσε να κλείσει τα μάτια σ' αυτή την πραγματικότητα που σηματοδοτεί μια ζωντανή κοινωνία εδραιωμένη στα πόδια της με οικονομική αυτοδυναμία;

Ποιος έχει σήμερα το δικαίωμα να στερήσει σ' αυτό το ζωτικό χώρο την διοικητική αυτοτέλεια και μάλιστα όταν προβλέπεται και από το σχέδιο «ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ»;

Εμείς θα εξαντλήσουμε τις όποιες δυνατότητές μας να γίνουν ουσιαστικότερα γνώστες της κατάστασης του Αμαράντου οι Αρμόδιοι ώστε οι αποφάσεις τους να είναι εκείνες που αναφέρουμε σ' αυτές τις σελίδες όχι από σωβινισμό αλλά από πόνο για την ίδια την ζωή μας.

Αυτά που γράφουμε είναι στοιχεία που δεν φεύγουν. Είναι εδώ και μπορεί καθένας να τα δει και να τα ζήσει, είναι η ίδια η πραγματικότητα που μιλάει μόνη της.

Μην σταματάτε τον ΑΜΑΡΑΝΤΟ. Αφήστε τον να πορευθεί, βοηθήστε τον να φθάσει γρήγορα εκεί που στοχεύει, γιατί του αξίζει και το μπορεί.

Αμάραντος 26 Αυγούστου 1997

ΓΙΑ ΤΟΝ ΑΜΑΡΑΝΤΟ

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΚΟΙΝΟΤΗΤΑΣ

ΖΑΚΟΠΟΥΛΟΣ ΒΑΣΙΛΗΣ

■ Παρά την έντονη διαμαρτηρία και αντίδραση για την ένταξη μας στον «ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑ» από τους απανταχού Αμαρανιώτες, μας έσυραν και μας εντάξαν έτσι θελικά στο « σύνδρομο ». Και μακάρι να είχαμε διαφευσθεί. Μετά από τόσα χρόνια η αποτυχία του είναι οικτρά. Δυστυχώς επιβεβαιώθηκαν οι φόβοι μας. Η ένταξή μας έφερε διοικητικό ξεχαρβάλωμα, οικονομικό μαρασμό, ερήμωση και εγκατάλειψη. Κυριολεκτικά «ταφόπλακα».

Η μόνη μας ελπίδα, η τήρηση των υποσχέσεων του κ. Πρωθυπουργού.

Δραστηριότητες και Έργα «Πολιτιστικού Συλλόγου»

- ◆ Ανάθεση σε ηλεκτρολόγο για την διόρθωση ζημιών και την αλλαγή λαμπτήρων στις κολόνες του χωριού.
- ◆ Διαχείριση (ενοικίαση) ιδιωτικών λειβαδιών.
- ◆ Συμφωνία με την ορχήστρα (όργανα) για το πανηγύρι του καλοκαιριού.
- ◆ Επένδυση με πλάκα της στέγης της βρύσης του κάτω συνοικισμού (μαχαλά) και καθαρισμό.

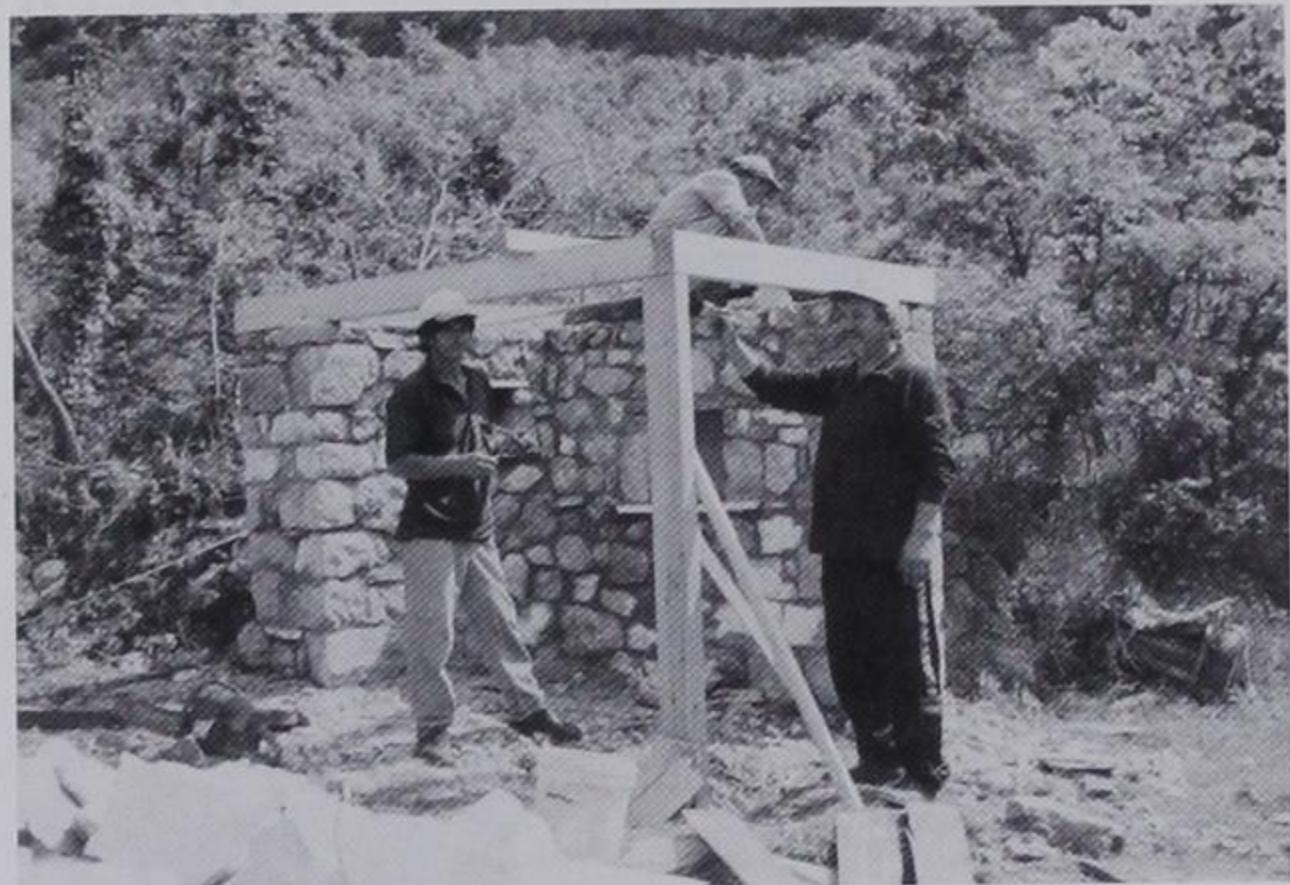
Συνέχεια του έργου του παλαιότερου Δ.Σ. που προήδρευε ο κ. Αχιλλέας Ζακόπουλος.

- ◆ Την ανακατασκευή του εικονίσματος του «πούλιου» του παλαιότερου του χωριού και διαφορετικού σχεδίου από τα άλλα.

Το Δ.Σ. έλαβε υπ' όψιν τις προτάσεις των κατοίκων, την σχεδόν παντελή καταστροφή του και το αντίκτυπο που είχε στο θρησκευτικό τους συναίσθημα καθώς και την «πολιτιστική του σημασία».

- ◆ Συνέχιση του έργου στους τάφους των νεαρών ηρώων στα κυπαρίσσια
- ◆ Καθαρισμός χώρων και χόρτων του χωριού.

◆ Καθαρισμός και ανακαίνιση της αίθουσας που προορίζεται για Μουσείο. Βάφιμο, στοκαρίσματα, περιζωμα (σοβατεπί) τοποθέτηση τζαμιών, κάγκελα στα παράθυρα και στην εσωτερική πόρτα.

Το εικόνισμα του «Πούλιου» ανακατασκευάζεται. Διακρίνεται ο κ. Γιώργος Κατής πρόεδρος Πολιτ. Συλλόγου με τους μαστόρους.

Η διαμόρφωση των τάφων των νεαρών ηρώων στα κυπαρίσσια,
με την επιτάφια πλάκα που αναγράφει τα εξής:
**ΤΟΠΟΣ ΑΝΑΠΑΥΣΕΩΣ ΤΩΝ ΝΕΑΡΩΝ ΗΡΩΩΝ ΑΜΑΡΑΝΤΙΩΤΩΝ
ΓΕΩΡΓΙΟΥ ΤΣΑΤΣΗ ΕΤΩΝ 24 ΚΑΙ ΜΗΝΑ ΤΖΩΤΖΗ ΕΤΩΝ 19
ΕΣΦΑΓΙΑΣΤΗΚΑΝ ΑΠΟ ΤΟΥΡΚΑΛΒΑΝΟΥΣ ΚΑΤΑ ΤΗΝ
ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΣΗ ΤΟΥ 1912-13 ΣΤΟ ΟΡΟΣ ΚΑΜΕΝΙΚ ΤΗΝ ΩΡΑ
ΤΟΥ ΚΑΘΗΚΟΝΤΟΣ. ΑΙΩΝΙΑ ΤΙΜΗ ΚΑΙ ΔΟΞΑ!**

(σοβατεπί)

Το εκκλησάκι Αγία Παρασκευή στον Αμάραντο

Κατηφορίζοντας από την βρύση του Σιάπκο το στενό πετρόστρωτο χωρταριασμένο μονοπάτι προς τον Μύλο και σε περίπου 1500μ, συναντάμε ένα γραφικό εκκλησάκι αφιερωμένο στην Αγ. Παρασκευή, ιδιόκτητο των οικογενειών Σκορδαίοι, Τζωτζιάτες, Γκουντουβαίοι. Είναι κτισμένο σ' έναν λόφο, κοντά στον Νερόμυλο και κοντά στους όγκους της Γορίτσας και Μαρίας. Το εκκλησάκι είναι μία λευκή παρουσία μέσα στο ειδυλλιακό τοπίο, σου φέρνει μία Παπαδιαμάντικη γαλήνη όταν το επισκέπτεσαι και το βιώνεις. Είναι φραγμένο από μία φυσική συστάδα υψηλόκορμων πουρναριών και πυκνού δρυοδάσους, **το "κουρί" της.**

Αισθάνεσαι μία ψυχική γαλήνη στο περιβάλλον του αυλόγυρου, ο χώρος σε γοητεύει, είτε είναι καταπράσινος ή λευκός ή γκρίζος με φθινοπωρινές ανταύγειες.

Βέβαια η συνολική αισθητική του τοπίου επηρεάζεται αναπόφευκτα από τον αυτοκινητόδρομο αλλά σήμερα σε φέρνει εύκολα σε μια πρωτόγνωρη αίσθηση περιπάτου σε ανθεκτικές φυσικές λατρευτικές συνθήκες. Κτίστηκε εκ νέου το 1951 από τους τεχνήτες Θανάση Σκορδά, Παναγιώτη Σκορδά και Στέφανο Τζώτζη στην παλαιά της θέση. Πετρόκτιστο και Τσιγκοσκέπαστο θέλησαν να διαιωνίσουν την ιερή και λατρευτική παρουσία, παρά την φτώχειά τους. Όταν μπαίνεις στον εσωτερικό χώρο σε κατέχει μια συστολή, ένα μυστηριακό δέος, το φως είναι αμυδρό που δίδουν τα δύο μικρά παράθυρα, χωρίς διακοσμητικές θρησκευτικές υπερβολές και τάσεις εντυπωσιασμού. Απλά αφιερώματα εικόνων και κονδυλιών από ανθρώπους του χωριού που μαρτυρούν την αιωνόβια έκφραση της πίστεως και της φοράς του ανθρώπου προς τον θεόν. Σ' αυτά τα ταπεινά εκκλησάκια με το αμυδρό φως, τις ξεθωριασμένες αγιογραφίες, τα πενιχρά εκκλησιαστικά σκεύη, βρίσκεται ο θεός και παρίσταται αόρατος με τους Αγίους του. Δεν ξεχνιούνται οι θείες λειτουργίες που τελούνται κάθε 26 Ιουλίου στην γιορτή της. Ο Παπά-Νικόλας Προθυμότατος, ακούραστος, δεν υπολογίζει, ούτε κίνδυνο, ούτε άσχημες καιρικές συνθήκες, τελεί την λειτουργία με απλότητα και κατανόηση, ηρεμεί ο νούς σου και συγκινείται η καρδιά, ζητάς βοήθεια και ευχαριστείς για τα άπειρα δωρήματα. Τα τελευταία χρόνια, οι χωριανοί μας έχουν δείξει μεγάλο ενδιαφέρον για τα εκκλησάκια μας, τα επισκέπτονται τακτικά, τα συντηρούν και με τη φροντίδα του Παπά μας γίνονται σε όλα λειτουργίες με συμμετοχή όλων των χωριανών, ιδίως τους καλοκαιρινούς μήνες. Η Αγ. Παρασκευή έχει την ιστορία της που ξεδιπλώνεται μέσα από μνήμες και παραδόσεις, χειρόγραφα

Λειτουργία Αγίας Παρασκευής. Διακρίνονται οι κ.κ. Χαρ. Σκορδάς, Αθ. Σκορδάς και Παν. Σκορδάς.

δεν υπάρχουν, ποτέ δεν μάθαμε με τρόπο κατανοητό, πρακτικό την τοπική ιστορία και μένουν άγνωστα σημαντικά στοιχεία.

Αναφέρεται ότι στα τέλη του 17ου αιώνα ζούσαν στη σημερινή θέση "Ντρέπεζι" τρεις ομαδοποιημένες οικογένειες **Σκορδαίοι – Γκουντουβαίοι και Τζώτζηδες**, κτηνοτρόφοι, αυτοδιοίκητοι, ακραφνείς Έλληνες και χριστιανοί ορθόδοξοι, με ιδιόμορφο γλωσσικό με κοινή όμως προστάτιδα την Αγία Παρασκευή. Όταν το χωριό συγκροτήθηκε από τους τρεις βασικούς οικισμούς και από τις τρεις αυτές οικογένειες σε οργανωμένη κοινωνία, με κοινή εθνική θρησκευτική και εμπορική ζωή, την κράτησαν οι οικογένειες αυτές ως προστάτιδά τους και ο Μήτρο Σκορδάς περίπου το 1924 την πρωτοέκτισε, καταστράφηκε και έμεινε γκρεμισμένη για αρκετά χρόνια, και όπως αναφέραμε το 1951 κτίστηκε εκ θεμελίων. Φιλοξένησε για περίπου 50 χρόνια το κοιμητήριο του χωριού, ιδίως των αβάπιστων παιδιών. Μαρτυρίες αποτελούν τα πέτρινα απομεινάρια καλοδουλεμένων πέτρινων σταυρών, και κάποιες ξεθωριασμένες εικόνες. Την 26 Ιουλίου την γιόρταζαν με πολύ σεβασμό και λατρεία και πανηγύριζαν. Μετά τη λειτουργία γινόταν επισκέψεις στα σπίτια των εορταζόντων οικογενειών, «για τα χρόνια πολλά» κερνούσαν λουκούμι, τσίπουρο, το μεσημέρι ακολουθούσε τραπέζι σε συγγενικό περιβάλλον κυρίως λατρευτικό, δεν χωρούσε καμία κατάλυση κρέατος, "έπρεπε όλοι στο συγγενολόι να είχαν αποβάλει κάθε αντιδικία, και να πορευθούν για το πανηγύρι της Αγ. Παρασκευής αγαπημένοι, με ιερούς και τοντικούς συγγενικούς δεσμούς. Έκανα μια ιστορική περιληπτική διαδρομή, ίσως δοκιμώτεροι να πλατύνουν και βαθύνουν την γνώση. Εμείς διατηρούμε ακόμη μερικά στοιχεία προσήλωσης και σεβασμού στην "ΧΑΡΙΝ ΤΗΣ" και την παρακαλούμε να μεσιτεύει, για τις οικογένειες μας, για τους χωριανούς, που κάποτε προσκυνούσαν την Αγ. Παρασκευή φορτωμένοι πηγαίνοντας στον Μύλο, το γέννημά τους, τους κόπους τους, τους καημούς τους.

Ο κ. Αθανάσιος Σκορδάς μοιράζει τη μπαντούσια (πρόσφορο) διακρίνονται επίσης ο κ. Φώτης Σκορδάς και ο κ. Φ. Παναγιωτίδης.

Μετά τη λειτουργία, διακρίνονται από δεξιά οι κυρίες Ν. Κούκη, Αλ. Παπαμιχαήλ, Περσ. Γιαννάτη-Πανταζή και η Δημ. Βράνιστα.

Εγώ και η γυναίκα μου επισκεπτόμαστε το εκκλησάκι μας, όταν οι περιστάσεις το επιτρέπουν, για βοήθεια και ευχαρίστηση, σε δύσκολες στιγμές αισθανθήκαμε την παρουσία της. Ο γιός μου και ο πρώτος εγγονός γεννήθηκαν την ημέρα της γιορτής της. Συμπτώσεις ή σημάδι;

Χαράλαμπος Σκορδάς

Η Διαχείριση των Ιδιωτικών λιβαδιών

Έχοντας υπ' όψιν ο «Πολ. Σύλ.», αφ' ενός την αβέβαιη απάντηση του κ. Σπύρου χ. Ζιάκου ως εκπροσώπου της κ. Αθηνάς Ντάκουλα (συζύγου του) και όλης της οικογένειας ότι μπορεί και να πουλήσει τα ζώα περίμενε την οριστική του απάντηση μέχρι μέσα Μαΐου. Παρά την επι σειρά ετών ανεπίτρεπτη συμπεριφορά του στο χωριό και στο Σύλλογο. Αφ' ετέρου είχε σε εκκρεμότητα την απάντηση στον κτηνοτρόφο που τα είχε νοικιάσει πέρυσι και ήθελε ανανέωση της συμφωνίας. Ο κ. Σπ. Ζιάκος θεωρώντας ότι περνάει ο χρόνος και θα δυσκολευτεί ο σύλλογος απάντησε προφορικά (αρνήθηκε γραπτώς) μόλις την Μεγάλη Εβδομάδα. Έκανε προφορική πρόταση για 4000 ευρώ και ένα μοσχάρι!! Το Δ.Σ. απάντησε αρνητικά. Επανήλθε μετά από πίεση του συλλόγου γιατί είχε αρχίσει η βοσκήσιμη περίοδος και ενώπιον της προέδρου κ. Χαρ. Γεράση του συμβούλου κ. Στ. Τσιάτση και του προέδρου του πολ. Συλλόγου κ. Γεωρ. Κατή, πρεσέφερε 5000 ευρώ (χωρίς μοσχάρι!!!). η κ. πάρεδρος παρότρυνε τον πρόεδρο του συλλόγου να δεχθεί.

Ο κ. Κατής αρνήθηκε λέγοντας της ότι αν παίρνει η ίδια αυτή την ευθύνη, τότε ας βγεί αυτή στο χωριό να το πει και ότι αυτός παραιτείται. Πράγμα το οποίο η κ. Χαρ. Γεράση αρνήθηκε.... Μετά απ' όλα αυτά το Δ.Σ. αποφάσισε αμόφωνα μετά και τις κατάλληλες διεργασίες να παρατείνει τη μίσθωση των ιδιωτικών λιβαδιών στον κ. Ευθύμιο Μπομπόρη έναντι του ποσού των 7200 ευρώ. Μετά την ανακοίνωση του Συλλόγου η κ. Αθηνά Ντάκουλα Ζιάκου έκανε αίτηση στο δήμο και ζητούσε να της παραχωρήσει ως δημοτικές εκτάσεις τις ιδιωτικές, αυτές δηλ. που νοικίαζε από το σύλλογο επί σειρά ετών. Στις 23-05-2005 έγινε συνεδρίαση του Δημοτικού Συμβουλίου Κονίτσης για τη ρύθμιση βοσκών των δημοτικών διαμερισμάτων. Η αίτησή της ασφαλώς δεν εγκρίθηκε και της παραχωρήθηκε για τις ανάγκες των δηλωμένων της ζώων το Σελεγκούρι, ταμπόρι έως Αυχένα Κάμενικ.

Για την τήρηση των κανόνων ορίσθηκε το τοπικό Συμβούλιο. Το οποίο είναι υποχρεωμένο να μεταβεί επί τόπου να ενεργήσει την καταμέτρηση των ζώων, και να υποβάλλει έκθεση. Εάν διαπιστωθεί ανακρίβεια ή άλλη παράβαση του νόμου το Συμβούλιο θα καταρτίσει συμπληρωματικό κατάλογο σε βάρος αυτών, επιβάλλοντας και πρόστιμο σύμφωνα με τους ορισμούς του Νόμου.

Αυτά αναφέρει η Απόφαση με Αρ. 91/2005 και το 10ο πρακτικό του Δημ. Συμ. Κόνιτσας.

Δυσαρεστημένη προφανώς από τις εξελίξεις η κ. Αθηνά Ντάκουλα-Ζιάκου απέστειλε εξώδικο πρόσκληση με διαμαρτυρία και επιφύλαξη προς κάθε αρμόδιο δικαστήριο ή Αρχή με αυτό εκτός των άλλων αμφισβητεί τις ιδιωτικές εκτάσεις και την νομιμότητα των ενεργειών του «Πολιτιστικού Συλλόγου». (Τόσα χρόνια που τα νοίκιαζε από το σύλλογο ήταν όλα νόμιμα)

Στην πρόκληση, στην επίθεση και στην προσβολή, όχι μόνο του συλλόγου αλλά ολόκληρου του χωριού απάντησε με εξώδικο και ο «Πολιτιστικός Σύλλογος» τοποθετώντας τα πράγματα στη θέση τους.

Τα εξώδικα είναι τα ακόλουθα

ΠΡΟΣ ΚΑΘΕ ΑΡΜΟΔΙΟ ΔΙΚΑΣΤΗΡΙΟ Ή ΑΡΧΗ

- εξώδικη πρόσκληση με διαμαρτυρία και επιφύλαξη-

Αθηνάς ΖΙΑΚΟΥ του Σπυρίδωνος, κτηνοτρόφου,, κατοίκου Δ.Δ. Αμαράντου του Δήμου Κόνιτσας.

Κατά

Α. Δασαρχείου Κόνιτσας

Β. Δ/νσης Δασών Νομού Ιωαννίνων (Αβέρωφ 6)

Γ. Δ/νσης Τοπικής Αυτ/σης Περιφέρειας Ηπείρου (Ναπ. Ζέρβα 4-6)

Δ. Δ/νσης Γεωργικής Ανάπτυξης Περιφέρειας Ηπείρου (Αβέρος 6)

Ε. Κ. Γενικό Γραμματέα Περιφέρειας Ηπείρου

ΣΤ. Δ/νσης Αγροφυλακή Ν.Α. Ιωαννίνων

Ζ. Δήμο Κόνιτσας, όπως νόμιμα εκπροσωπείται

Η. κ. Πρόεδρο Τ.Σ.Δ.Δ. Αμαράντου

Θ. Πολιτιστικό Σύλλογο Αμαράντου, που εδρεύει στο Δ.Δ. Αμαράντου, όπως νόμιμα εκπροσωπείται.

Κοινοποιούμενη: κ. Εισαγγελέα Πλημμελειοδικών Ιωαννίνων

-Υπερβαίνουν κάθε όριο παραβίασης της νομιμότητας και σωρείας σχετικών διατάξεων και όχι μόνο , οι ενέργειες του Πολιτιστικού Συλλόγου Αμαράντου όσον αφορά την εκμίσθωση ιδιωτικών «δήθεν» βοσκοτόπων του, που βρίσκονται «διάσπαρτα» σε διάφορες τοποθεσίες του Δ.Δ. Αμαράντου του Δήμου Κόνιτσας, ενέργειες που κατά κύριο λόγο και περιεχόμενο προσδιορίζονται και ορίζονται από σύνολο παράνομων μεθοδεύσεων και τεχνασμάτων, ώστε να επικαλυφθεί η ως άνω συντελούμενη σωρεία παρανομιών, με την συγκατάβαση και αντίστοιχη συναυτουργία του μισθωτή των εκτάσεων αυτών, αλλά και του δήμου Κόνιτσας, που επίσης γνωρίζει, ανέχεται και συνδράμει την όλη κατάσταση.

Με την παρούσα λοιπόν εξώδικη πρόσκληση, που απευθύνεται στους αναφερόμενους στην επικεφαλίδα της αποδέκτες και κοινοποιείται στον κ. Εισαγγελέα Πλημμελειοδικών Ιωαννίνων, είμαι υποχρεωμένη να επισημάνω και τονίσω το σύνολο των ως άνω συντελούμενων μεθοδουμένων παρανομιών και να ζητήσω την άμεση παρέμβαση των αρμοδίων εμπλεκομένων αρχών και υπηρεσιών, προς άμεση πάusη των ως άνω παρανομιών και παραβιάσεων του νόμου και των αντίστοιχων δασικών απαγορεύσεων. Ειδικότερα:

Ο Πολιτιστικό Σύλλογος Αμαράντου εξέδωσε πέρυσι (2004) σχετική ανακοίνωση – διακήρυξη για την εκμίσθωση προς βόσκηση των ιδιωτικών λιβαδιών του, που βρίσκονται στις θέσεις Γκορίτσα – Μαρία – Λεύκα – Άγιος Νικόλαος – Αγία Τριάδα – Κουμπλιές – Ρούπες – Κανάλια – Προφήτης Ηλίας – Μακρύκαμπος – Μπανιώτη έως όρια με Δ.Δ. Πυρσόγιαννης – Βούρμπιανης Ασημοχωρίου της κτηματικής περιφέρειας του Δ.Δ. Αμαράντου (όπως επί λέξει ορίζονται οι «δήθεν» εκμισθούμενοι ιδιωτικοί βοσκότοποι !!!!! στη σχετική ανακοίνωση, χωρίς περαιτέρω προσδιορισμό αυτών, της στρεμματικής εκτάσεώς τους, των επιμέρους ιδιοκτητών αυτών κ.λ.π).

Μπορεί ο καθένας μέσος συνετός άνθρωπος να αντιληφθεί την αφετηρία και τη δεδομένη σκοπιμότητα των ως άνω παράνομων μεθοδεύσεων και τεχνασμάτων του Πολιτιστικού Συλλόγου Αμαράντου ως προς την παραπάνω ανακοινωθείσα εκμίσθωση δήθεν ιδιωτικών βοσκοτόπων , παντελώς αορίστως και με ουδεμία άλλη αναφορά (στρεμματική, ορίων, επιμέρους ιδιοκτητών κ.λ.π), που κείνται στο σύνολο σχεδόν της κτηματικής περιφέρειας του Δ.Δ. Αμαράντου.

Για την ίδια λοιπόν χρονιά και με το ως άνω περιεχόμενο εκμίσθωσης, αυτές εκμισθώθηκαν στον Ευθύμιο Μπόμπορη του Βασιλείου, κτηνοτρόφο, κάτοικο Δ.Δ. Αγίου Αρσενίου του Δήμου Φιλιατών, που εγκαταστάθηκε προς βόσκηση στις ως άνω δήθεν ιδιωτικές βοσκές, διαχείρισης του Πολιτιστικού Συλλόγου Αμαράντου.

Το τι επισυνέβη με βάση τις παραπάνω μεθοδεύμένες και με αντίστοιχα τεχνάσματα ενέργειες του Πολιτιστικού Συλλόγου Αμαράντου, μπορεί εύλογα να το προσδιορίσει ο καθένας. Ο ως άνω μισθωτής εγκαταστάθηκε με το ποίμνιό του, ως «δήθεν» μισθωτής διάσπαρτων και σε διάφορες τοποθεσίες, στο σύνολο σχεδόν της κτηματικής περιφέρειας Αμαράντου, ιδιωτικών λειβαδιών, παντελώς απροσδιόριστων κατά τα λοιπά στοιχεία αυτών και βόσκησε με το ποίμνιό του ολόκληρη την ως άνω αναφερόμενη κατά θέσεις και όχι μόνο περιοχή, στην οποία συμπεριλαμβάνονται και αυτό

με μέγιστη έμφαση τονίζω και επισημαίνω με την παρούσα εξώδικη πρόσκλησή μου, τεράστιες και απροσδιόριστες κατά έκταση και όχι μόνο εκτάσεις του Δημοτικού Δάσους του Δ.Δ. Αμαράντου, που καλύπτονται από ισχύουσες δασικές αστυνομικές διατάξεις περί απαγόρευσης της βόσκησης που έχουν εκδοθεί από το Δασαρχείο Κόνιτσας. Έχω ζητήσει και έχω λάβει τις εν ισχύ είκοσι (ίσως υφίστανται και περισσότερες) δασικές αστυνομικές διατάξεις περί απαγόρευσης της βόσκησης στις οριζόμενες σ' αυτές συστάδες του Δημοτικού Δάσους του Δ.Δ. Αμαράντου, με την εμπεριεχόμενη στις ίδιες διατάξεις επισήμανση ότι η βοσκή στις γυμνές (χορτολιβαδικές) εκτάσεις που αποτελούν μέρος της συνολικής έκτασης της συστάδας ασκείται ελεύθερα εφόσον η πρόσβαση των ζώων σ' αυτές μπορεί να γίνει χωρίς να θιγεί η υλοτομημένη έκταση, δηλ. ότι οι γυμνές εκτάσεις, που αποτελούν μέρος του οριοθετημένου κατά συστάδες δημοτικού δάσους Αμαράντου, μπορούν να βοσκηθούν με τον παραπάνω όρο.

Δυστυχώς όμως η ως άνω μεθοδευμένη και με αντίστοιχα τεχνάσματα εκμίσθωση από τον Πολιτιστικό Σύλλογο Αμαράντου διάσπαρτων ιδιωτικών λειβαδιών, κειμένων στο μεγαλύτερο μέρος της κτηματικής περιφέρειας του Δ.Δ. Αμαράντου, παντελώς απροσδιόριστων κατά τα λοιπά στοιχεία, που σύμφωνα με προηγούμενα εκδοθέντα έγγραφα του ίδιου του Δασαρχείου Κόνιτσας, αποτελούν σε κάθε περίπτωση αναπόσπαστο μέρος του δημοτικού δάσους Αμαράντου (τουλάχιστον μέχρι την έκδοση σχετικών τελεσίδικων αποφάσεων, που να αναγνωρίζουν το δικαίωμα κυριότητας των επιμέρους ιδιοκτητών σ' αυτά, που δεν έχουν εκδοθεί μέχρι σήμερα), αποτέλεσε «νομιμοποιητικό έγγραφο και διαβατήριο» για την παράνομη βόσκηση σεκ μέρους του ως άνω μισθωτή, του συνόλου της εκτάσεως που αναφέρεται στις ως άνω επιμέρους θέσεις και όχι μόνο, χωρίς τήρηση ή λήψη υπόψη υφιστάμενων και εν ισχύ δασικών αστυνομικών διατάξεων περί απαγόρευσης της βοσκής κλπ.

Περαιτέρω, το ίδιο δυστυχώς και με την ίδια επακριβώς επαναλαμβανόμενη παράνομη και δόλια μεθοδολογία επιχειρείται να γίνει και φέτος. Εκ μέρους του Πολιτιστικού Συλλόγου Αμαράντου εξεδόθη πρόσφατα σχετική ανακοίνωση με περιεχόμενο ότι παρατείνεται η ως άνω μίσθωση των διάσπαρτων ιδιωτικών λειβαδιών του Συλλόγου στις παραπάνω τοποθεσίες στον ίδιο μισθωτή για διάστημα ενός χρόνου, «...γιατί είναι ευχαριστημένοι από τον ίδιο και γιατί ο ως άνω μισθωτής τους συνέδραμε στις δικαστικές διενέξεις που είχε ο Σύλλογος...!!!

Είναι όμως προφανές ότι όλα τα ως άνω πρωτοφανή και πρωτόγνωρα δεν μπορούν να συνεχιστούν. Με τη ρητή επιφύλαξη κάθε νομίμου δικαιώματος και αξιώσεώς μου, ζητώ την άμεση παρέμβαση των αρμοδίων αρχών. Το Δασαρχείο Κόνιτσας και η Δ/νση Δασών είναι υποχρεωμένοι να παρέμβουν άμεσα για την τήρηση των ως άνω δασικών αστυνομικών διατάξεων, που προσβάλλονται κατάφωτα και τεχνηέντως με τον παραπάνω μεθοδευμένο τρόπο. Ο Δήμος Κόνιτσας υποχρεούται να μην ανεχθεί και σε κάθε περίπτωση να μην συνδράμει την ως άνω συντελούμενη παρανομία, όπως μέχρι σήμερα πράττει, με αντίστοιχη ευθύνη των αρμοδίων οργάνων του. Επίσης η Δ/νση Αγροτικής Ανάπτυξης, που έχει την ευθύνη τήρησης εκ μέρους των επιδοτούμενων κτηνοτρόφων των κωδίκων της ορθής γεωργικής πρακτικής, είναι υποχρεωμένη να παρέμβει αρμόδια, όσον αφορά την παραβίαση εκ μέρους του ως άνω κτηνοτρόφου όλων των παραπάνω διατάξεων και αρχών και να τον εντμερώσει σχετικά με τις συνέπειες που θα έχουν για τον ίδιο οι ως άνω παραβάσεις του περιεχομένου των κωδίκων αυτών. Οι ως άνω αρχές και υπηρεσίες οφείλουν να εντμερώσουν τον μισθωτή για όλα τα παραπάνω, προς αποτροπή επανάληψης των ως άνω συντελούμενων παρανομιών. Το ίδιο οφείλει να πράξει και η Δ/νση Αγροφυλακής Ν.Α. Ιωαννίνων.

Η παρούσα κοινοποιείται και προς τον κ. Εισαγγελέα Πλημμελειοδικών Ιωαννίνων για τις νόμιμες ενέργειές του. Αρμόδιος Δικαστικός Επιμελητής να επιδώσει νόμιμα την παρούσα προς όποιον απευθύνεται, προς γνώση του και για να επέλθουν οι νόμιμες συνέπειες, αντιγράφοντας ολόκληρο το περιεχόμενό της στην έκθεση επιδόσεως που θα συνταχθεί για το σκοπό αυτό.

Ιωάννινα, 6 Ιουνίου 2005

Η εξώδικως προσκαλούσα κλπ (υπογραφή)

Προς κάθε αρμόδιο δικαστήριο Εξώδικη απάντηση-διαμαρτυρία

Του πολιτιστικού Συλλόγου με την επωνυμία: «Πολιτιστικός Σύλλογος Αμαράντου» που εδρεύει στο δ.δ. Αμαράντου δήμου Κόνιτσας.

Κατά

Της Αθηνάς Ζιάκου του Σπυρίδωνα, κατοίκου Ιωαννίνων, Μελ. Γεωγράφου 12-18

Κοινοποίηση:

- 1) Εισαγγελέα Πρωτοδικών Ιωαννίνων
- 2) Δασαρχείο Κόνιτσας
- 3) Δ/νση Δασών Ιωαννίνων
- 4) Δ/νση Γεωργικής Ανάπτυξης Περιφέρειας Ηπείρου
- 5) Δ/νση Αγροφυλακής Ιωαννίνων
- 6) Γενικό Γραμματέα Περιφέρειας Ηπείρου
- 7) Δήμο Κόνιτσας
- 8) Πρόεδρο Τοπικού Συμβουλίου δ.δ. Αμαράντου Κόνιτσας

Προκαλούν οργή και αγανάκτηση οι πρωτοφανείς αναλήθειες και συκοφαντίες που περιέχονται στην από 6-6-2005 εξώδικη διαμαρτυρία σας, το περιεχόμενο της οποίας αρνούμαστε απ' αρχής μέχρι τέλους ως ψευδές, αβάσιμο, παντελώς αστήρικτο, ασαφές και αόριστο. Για την αποκατάσταση της αλήθειας λοιπόν και μόνο – καθόσον για τη λάσπη που εκτοξεύετε εναντίον μας και την μείωση της τιμής και της αξιοπρέπειάς μας που έχουμε υποστεί, στην οποία πρωτίστως αποσκοπείτε – θα υποβάλλουμε σχετική μήνυση εναντίον σας στον αρμόδιο εισαγγελέα, αναφέρουμε τα εξής:

1) Όπως γνωρίζετε ο πολιτιστικός σύλλογος και το εκάστοτε Δ.Σ. είναι ο νόμιμος πληρεξούσιος και διαχειριστής των ιδιόκτητων βοσκήσιμων εκτάσεων που υπάρχουν στα διοικητικά όρια του δ.δ. Αμαράντου με τα γνωστά σε όλους τοπωνύμια τους. Τόσο στις ιδιοκτησίες αυτές, τα τοπωνύμια και τις περιοχές που καλύπτουν, όσο και την εντολή που έχει ο πολιτιστικός σύλλογος γνωρίζετε καλύτερα από οποιονδήποτε άλλο σεις, η οποία επί σειράν ετών μισθώνατε αυτές από τον πολιτιστικό σύλλογο. Απόδειξη τούτων άλλωστε αποτελεί και το γεγονός ότι μέχρι σήμερα ούτε σεις, ούτε κανένας άλλος αμφισβήτησε τις ιδιόκτητες βοσκήσιμες εκτάσεις των κατοίκων του δ.δ. Αμαράντου στις περιοχές αυτές. Όταν όμως πέρυσι και ύστερα από δημοπρασία που διενήργησε ο σύλλογος – **φανερή πάντως και δημόσια** – αναδείχθηκε μισθωτής των ίδιων ακριβώς εκτάσεων, άλλος κτηνοτρόφος προσφέροντας υπερδιπλάσιο μίσθωμα εκείνου που προσφέρατε εσείς, ξαφνικά οι εκτάσεις αυτές μετατράπηκαν για σας, σε άγνωστες, μη ιδιωτικές και απροσδιόριστες. Ακόμη όμως και εάν είναι έτσι, είναι προφανές ότι εκφεύγει των ορίων των αρμοδιοτήτων σας τέτοιος έλεγχος, καθόσον με την εξώδικη διαμαρτυρία σας δεν αξιώνετε συγκεκριμένα δικαιώματα επί των εκτάσεων αυτών τα οποία να προσβάλλονται ή να θίγονται από την μίσθωση που διενήργησε ο πολιτιστικός σύλλογος, ούτε πάλι αναφέρετε συγκεκριμένα ποιες μη ιδιωτικές, κατά την άποψή σας, εκτάσεις εκμίσθωσε ο πολιτιστικός σύλλογος.

2) Αναφέρεστε σε μεθοδεύσεις και τεχνάσματα που ο πολιτιστικός σύλλογος δήθεν μεταχειρίσθηκε προκειμένου να επιτύχει τον παράνομο και δόλιο σκοπό του. Όμως πουθενά δεν περιγράφετε στην εξώδικη διαμαρτυρία σας, ποια τεχνάσματα άραγε και ποιες μεθοδεύσεις χρησιμοποιήσαμε και ποιοι άραγε ήταν οι δόλιοι και παράνομοι σκοποί τους οποίους επιδιώκαμε. Μήπως για σας παράνομη ενέργεια και μεθόδευση αποτελεί η επίτευξη υπερδιπλάσιου μισθώματος, το οποίο μάλιστα, όπως και σεις γνωρίζετε ως δημότης του δ.δ. Αμαράντου, διατίθεται αποκλειστικά και μόνο για την εκτέλεση διάφορων κοινοφελών έργων στο ίδιο το δ.δ. Αμαράντου;

3) Είναι απόλυτα ψευδής, ανυπόστατη, αόριστη αλλά και προεχόντως άκαιρη η όψιμη καταγγελία σας ότι δήθεν πέρυσι (πριν ένα χρόνο δηλαδή) παραβιάσαμε τις δασικές αστυνομικές διατάξεις περί απαγόρευσης βοσκής. Και τούτο διότι ουδέποτε παραβιάσαμε αυτές και ουδέποτε μισθώσαμε τέτοιες εκτάσεις. Αντίθετα, όπως και στο παρελθόν συνέβαινε έτσι και τώρα, αντικείμενο της δημοπρασίας και της μίσθωσης αποτελούν μόνο οι γυμνές χορτολιβαδικές εκτάσεις και τα τμήματα των συστάδων που δεν εμπίπτουν στην απαγόρευση, στα οποία επιτρέπεται η βόσκηση όπως ρητά αναφέρεται στις ίδιες τις απαγορευτικές διατάξεις.

Εύλογα όμως διερωτώμεθα, πώς θα βοσκήσετε άραγε σεις το ποίμνιό σας (το οποίο με βάση τα στοιχεία της Διεύθυνσης Γεωργίας ανέρχεται μόνο σε 134 βοοειδή, ενώ στο δήμο Κόνιτσας εσείς δηλώνετε – πώς άραγε; - 230 βοοειδή) σε εκτάσεις που ο δήμος Κόνιτσας καθόρισε ως βοσκήσιμες και σας παραχώρησε, για τις οποίες όμως έχουν εκδοθεί

επίσης απαγορευτικές διατάξεις (η 2205/1996 για τη θέση «Κάμενικ και Ταμπούρι» η 2207/1996 για τη θέση «Κάμενικ Αυχένας» η 2369/1998 για τη θέση «Ταμπούρι» κλπ). Γιατί άραγε και η παραχώρηση αυτή δεν αποτελεί, για σας, παράνομη ενέργεια; Και εν πάσει περιπτώσει, γιατί δεν προβήκατε πέρυσι στην παρούσα καταγγελία σας, αλλά προσφύγατε τότε στη δικαιοσύνη – ανεπιτυχώς πάντως – με μηνύσεις και αγωγές εναντίον του πλειοδότη κτηνοτρόφου, διαμαρτυρόμενη όμως μόνο για τη ζημία που δήθεν σας προκάλεσε αυτός;

4) Ούτε υποκύπτουμε, ούτε πρόκειται να υποκύψουμε σε τέτοιου είδους απειλές και εκβιασμούς. Είμαστε καθόλα νόμιμοι και ενεργούμε αποκλειστικά και μόνο μέσα στα πλαίσια των αρμοδιοτήτων που έχουμε και μέσα στα όρια που η ισχύουσα νομοθεσία μας επιτρέπει.

Αρνούμενοι λοιπόν τις ψευδείς και ανυπόστατες καταγγελίες σας διαμαρτυρόμαστε προς σας για τις συκοφαντίες που απειρίσκεπτα διαδίδετε σε βάρος μας, επιφυλασσόμενοι για κάθε νόμιμο δικαίωμά μας.

Οι φορείς και οι αρχές προς τους οποίους κοινοποιείται η παρούσα παρακαλούνται να προβούν σε κάθε νόμιμη ενέργεια.

Αρμόδιος δικαστικός επιμελητής να επιδώσει νόμιμα την παρούσα προ της κ. Αθηνάς Ζιάκου του Σπυρίδωνα, κατοίκου Ιωαννίνων, Μελ. Γεωγράφου 12-18, προς γνώση της και για τις νόμιμες συνέπειες αντιγράφοντας αυτήν ολόκληρη στην έκθεση επίδοσης.

Ιωάννινα, 14-6-2005

Για τον εξωδίκως απαντώντα πολιτιστικό σύλλογο

Ο πρόεδρος

Κατής Γεώργιος

■ *Είναι λυπηρό όταν βλέπεις κάποιους ανθρώπους και ειδικά χωριανούς σου να τους τυφλώνει το κέρδος και ο εγωϊσμός. Είναι λυπηρό να θέλουν να διαγράφουν το δίκαιο, το απαράγραπτο αιώνων μας κοινωνίας, που έχει χυθεί ιδρώτας και αίμα γι' αυτό και μάλιστα και από συγγενείς τους. Δεν σέβονται ότι απ' αυτά τα λιβάδια έζησαν οι πρόγονοί τους, οι ίδιοι και τα παιδιά τους. Ένα ολόκληρο χωριό που έφτασε και 1000 άτομα με τι ξούσε;*

Με πέτρες; με κεδρομπόμπολα; ή με στάχτη; τίποτε από όλα αυτά δεν τρώγεται. Ας αφήσουν λοιπόν τις μικρότητες και ας μη διαιωνίζουν άσχημες καταστάσεις και στις καινούριες γενιές. Το δηλητήριο που ρίχνουν την «φαγωμάρα» που δημιουργούν με την κοινότητα, με το σύλλογο ή με γείτονες από παλιά επί σειρά ετών. Επιτέλους να σταματήσουν, ας ενσωματωθούν με το υπόλοιπο χωριό και ας αντιληφθούν ότι έχουν και υποχρεώσεις απέναντι του.

Ποτέ κανείς τους δεν προσέφερε τίποτε. Το Σπύρο δεν τον θυμάμαι ποτέ να ήπιε έναν καφέ στο καφενείο ή να τσούγκρισε ένα ποτηράκι τσίπουρο με τους συνομήλικους του. Κανείς από την οικογένειά τους δεν συμμετείχε πουθενά σε «κοινά».

Πώς αλήθεια αντιλαμβάνονται την όλη κατάσταση; Μετά από τέτοιο διασυρμό των κατοίκων πιο διοικητικό συμβούλιο του Πολιτιστικού Συλλόγου θα δεχθεί και συγγενείς να είναι, να συζητήσει μαζί τους την ενοικίαση των βοσκοτόπων; ή οτιδήποτε άλλο; με τη βλέμμα θα αντικρίζουν τους υπόλοιπους χωριανούς; και πόσο ψηλά θα έχουν το μέτωπό τους οι ίδιοι στο σήμερα και οι απόγονοί τους στο αύριο; γιατί τίποτε Δεν ξεχνιέται. Αδιάψευστοι μάρτυρες τα έντυπα. (βλ. σελ. 23, 24) Από τότε που είχαν φτιάξει τις παράγκες σε κοινωνικό έδαφος και έγινε δικαστήριο για να τις ρίξουν και η φωτ/φία που δείχνει καθαρά, που πέρναγε ο δημόσιος δρόμος και που είναι σήμερα το ξενοδοχείο τους «Κάμενικ». Και βεβαίως κανείς μας δεν δικάζει, αυτό γίνεται στις συνειδήσεις μας και στις καρδιές μας. Για τα «χτίσματα» υπάρχουν οι αρμόδιες υπηρεσίες.

ΑΜΑΡΑΝΤΟΣ

ΒΑΣΙΛΕΙΟΝ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΝΟΜΟΣ ΙΩΑΝΝΙΝΩΝ, ΚΟΙΝΟΤΗΣ ΑΜΑΡΑΝΤΟΥ
Αριθ. Πρωτ. 982, Εν Αμαράντω τη 9-7-1969
ΕΠΙ ΑΠΟΔΕΙΞΕΙ

Περίληψις: Περί κατεδαφίσεως του επί κοινοτικού εδάφους αυθαιρέτως κατασκευασθέντος ξυλίνου παραπήγματος (παράγκας)

Προς

Τον κ. Χρήστον Θωμά Ζιάκον

Εις Ατμοθέρμας

Έχομεν την τιμήν να παρακαλέσωμεν υμάς, όπως, προς αποφυγήν των εις βάρος σας νομίμων συνεπειών, προβήτε το ταχύτερον εις την κατεδάφισιν του προ ημερών και επί κοινοτικού εδάφους κατασκευασθέντος υφ' υμών αυθαιρέτως προχείρου ξυλίνου παραπήγματος (παράγκας) όπερ χρησιμοποιείτε ως αποθήκην.

Μετά τιμής

Ο Πρόεδρος της Κοινότητος

Π. Στεργίου

Κοινοποίησις

κ. Διοικητήν του Σταθμού

Χωρ/κης Αγίας Βαρβάρας

Εις Αγίαν Βαρβάραν

παρακαλούμενο όπως επιληφθή της υποθέσεως αρμοδίως

Απόσπασμα εκ του πρακτικού της υπ' αριθ. 8/1969 συνεδριάσεως του Κ.Σ. Αμαράντου

Αριθμός Αποφάσεως 30/1969

Εν Αμαράντω και εν των Κοινοτικών Καταστήματι σήμερον την 13^η του μηνός Ιουλίου του έτους 1969 ημέραν της εβδομάδος Κυριακή και ώραν 11^η συνήλθεν το Κ.Σ. Αμαράντου κατόπιν της από 9-7-68 εγγράφου προσκλήσεως του Κ.Προέδρου επιδοθείσης εις ένα έκαστον των συμβούλων συμφώνως τω άρθ. 91, 121 του Δ.Κ.Κ. Αφ' ου διεπιστόθει ότι υφίσταται νόμιμος απαρτία δεδομένου ότι επί συνόλου πέντε μελών ευρέθησαν παρόντα πέντε ήτοι:

ΠΑΡΟΝΤΕΣ

Παναγιώτης Στεργίου Πρόεδρος

Κων/νος Παπαμιχαήλ Αντ/δος

Απόστολος Τσώχος Κοιν. Σύμβ.

Νικόλαος Παπαδήμας Κοιν. Σύμβ.

Χρήστος Γκούντος Κοιν. Σύμβ.

ΑΠΟΝΤΕΣ

ουδείς

επί του 5^{ου} θέματος αφορόντος την λήψιν μέτρων δια την κατεδάφησιν των υπό του Θωμά και Χρήστου Ζιάκου ανεγερθέντων ξυλίνων παραπηγμάτων επί της Κοινοτικής εκτάσεως εις την περιοχήν των ατμοθέρμων.

Ο Πρόεδρος εξέθεσεν ότι, οι εκ της ημετέρας Κοινότητος Θωμάς Χρ. Ζιάκος και Χρήστος Θωμ. Ζιάκος κατά το έτος 1963 ανέγειραν αυθαιρέτως ξύλινον παράπηγμα επί του Κοινοτικού εδάφους εις την περιοχήν

των Λουτρών ην χρησιμοποιούσιν ως εστιατόριον κλπ. Οχληθείς ο πρώτος παρά της Κοινότητος δια της υπ. αρι. 1044/03-10 1964 και 510/13-866 εγγράφων δια την κατεδάφησιν ούτος απήντησεν μόνον επί του πρώτου εγγράφου ισχυριζόμενος ότι το οικόπεδον ανήκει εις αυτόν. Προ ημερών οι ανωτέρω προέβησαν εις την κατασκευήν και ετέρου ξυλίνου παραπήγματος επί Κοινοτικής επίσης εκτάσεως άνωθεν του Πρώτου. Ειδοποιηθέντες παρά της Κοινότητος όπως κατεδαφήσωσι τούτο δια της υπ.¹ αριθ. 987/9-7-6 εγγράφου ούτοι ισχυρίσθησαν προφορικώς ότι η έκτασις ανήκει εις συγγενείς των ονόματι Σταυρούλα αυζ. Γεωργίου Ζακοπούλου ής ο σύζυγος την ειδοποίησιν απέστηλεν την από 1969 αίτησιν δι' ης και ούτος ισχυρίζεται ότι η έκτασις ανήκει εις την σύζυγόν του και ότι τούτο ανηγέρθη τη προφορική της συγκαταθέσει.

Εν συνεχείᾳ ανέπτυξεν ότι επειδή οι ανωτέρω δια των ενεργειών των προσπαθούν καταλαμβάνοντες ούτω ολίγον μέρος της Κοινοτικής εκτάσεως όπως γίνωσι τελικώς κύριοι αυτού δια ανέγερσιν μελλοντικώς κτηριακών εγκαταστάσεων και επειδή απεδείχθη ότι ούτοι ουδόλως προτίθενται όπως κατεδαφίσωσι ταύτα οικειοθελώς προέτειναν όπως η Κοινότης μεριμνήσῃ δια την επίτευξιν ταύτης δια παντός νομίμου μέσου ήτοι δια δικαστικού αγώνος και εκάλεσεν συμβούλιον ίνα αποφασίση σχετικώς.

Το συμβούλιον μετά διαλογικήν συζήτησιν ευρίσκον νόμιμον και ορθήν την εισήγησιν του κ. Προέδρου Αποφασίζει

Εγκρίνει ομοφώνως όπως η Κοινότης προβή εις την δια δικαστικού αγώνος επίτευξιν της κατεδαφίσεως των επί Κοινοτικής εκτάσεως και εις την περιοχήν των Λουτρών αυθαιρέτως κατασκευασθέντων υπό των Θωμά Χρ. Ζιάκου και Χρήστου Θωμ. Ζιάκου ξυλίνων παραπηγμάτων.

Εν Αμαράντω τη 16-11-1976

ακριβές αντίγραφον

Ο Πρόεδρος της Κοινότητος

Νικόλαος Ζιάκος

Δοξολογία στα Λουτρά. Πίσω διακρίνεται ο δημόσιος δρόμος και η έκταση που κατέλαβε το Ξενοδοχείο Κάμενικ, ιδιοκτησίας και του κ. Χρήστου Θ. Ζιάκου.

Βοσκότοποι:

(όπως τότε... επι τουρκοκρατίας, έτσι και σήμερα;)

Αφήγηση του αειμνήστου Γεωργίου (Γουύλη) Κούκη

...ο Μπέης, αυτός από την Κολώνια, από το Κιάπ-Ζέζι, μέγας και πολιύς, έπιακε μάχη, πόλιεμον, πολεμούσε, είχε να κάμει με το βουνό μας, ήθελε να το πάρει να το κάμει δικό του, ήθελε να κάνει το βουνό τσιοφλίκι, όλο το βουνό, είφερε τα πρόβατα... το χωριό του λιέει «εμείς δεν το πουλάμε το βουνό», αυτος φέρει τα πρόβατα στις Κουμπλιές, 3000 γαλάρια!!! Πρόβατα πολλά!! Κοπάδια!!

Συνεννοήθηκε το χωριό να παν να τα διώξουν, γυναικόπαιδα, το χωριό. Όλοι είχαν συγκεντρωθεί να διώξουνε τα πρόβατα. Πάν στις κουμπλιές, εκεί είχα ντους κάδους που βάζουμε εμείς το κρασί τώρα, ψηλούς, γεμάτους γάλα κορφή, (και έβγαζαν γκίζα, βούτυρο, έτσι, πάειναν χωριάτες, μπατζιαραίοι, (τυροκόμοι), το χωριό μας Μπατζιαραίος ήταν πρώτα, ως και ο Γιώργη Κύρκας είχε παέι Μπάτζιος στο Μπαρμάνιο (ελέγχεται) κανα δύο χρόνια. Κορφή και το βάραιναν το 'χαν με το δέκα τοις εκατό (10%)...και δουλεύαν τα καδιά γεμάτα γάλα στις κουμπλιές), το χωριό έφτασε την ώρα που αρμέγαν οι βλάχοι, ο δε Μπέης είχε ένα πάλι τούρκο επικεφαλή, αυτός διάταζε, πήγε το χωριό, γυναικόπαιδα!!! Τα κούσιαλα (γέροι) δεν πήγαν. Σκουτέρη τον λιέγαν εκείνον που ήταν επικεφαλής. Μόλις πήγουν γού, ού, ού τα σκυλιά, ήρθε και αυτός που ήταν επικεφαλής, τους δέχτηκε, τους καλωσόρισε, έκατσαν, γιόμισαν οι κουμπλιές κόσμο, αυτός ο Σκουτέρης διάταξε τους βλάχους να σφάξουν 2, 3, 5 όσα....να τα ψήσουν, να κάνουν μουσαφιρλίκια (φιλοξενία) του χωριόυ. «Δεν θέλουμε» του λιέν οι άλλοι, κάτσε κάτω, ξέρεις γιατί ήρθαμε εδώ; του λιέν, όχι που να ξέρω; γιατί τάφερες τα πρόβατα εδώ στο βουνό; εγώ; ο Μπέης διάταξε, αφού ο Μπέης διάταζε, να τα μάσεις και να τα σκαπετίσεις πίσω απ' τις Κουμπλιές (σημερινό Αλβανικό) «αμ' δεν μπορώ λιέει». Οι βλάχοι αρμέγουν, τούρκοι, βλάχοι, όλοι, δεν μπορώ εγώ από κεφαλιού μου λιέει ο Σκουτέρης, ο Μπέης ό, τι πεί....., όχι θα τα τραβήξεις, σκωθήκαν τότε όλοι, βουουού.... Και τα σκαπέτισαν όλα τα πρόβατα πίσω, ίταιου που τα είδαν, βάζουν τα ποδάρια στα καδιά που είχαν γάλα σκάδες και κορφή ςι Τον κατήφορο, γκυλήθκαν, γέμισαν οι κουμπλιές, άσπριζαν από το γάλα, χάλασαν και την στρούγκα και έφυγε το χωριό σιακάτω, ο Σκουτέρης καβάληκε το άλογο και ιιι στο Κέφ-Ζέζι, που πάν στην Κορυτσά, πέντε έξη ώρες, ξέρω 'γω.... Πάει στο Μπέη στ' αφεντικό και του λιέει, ήρθαν από τον Ισβόρο, γιόμισε ο τόπος γυναικόπαιδα και πήραν τα ξύλα και έδιωξαν τα πρόβατα τα σκαπέτισαν από χπίσω, έχυσαν και τα γάλατα και μας έδιωξαν...

Στο χωριό, τώρα σκέφτηκαν ότι θα' ρθει ο Μπέης να μας χαλάσει (καταστρέψει). Συνεννοήθηκαν, με ντουφέκια στερνάρες, (με πέτρα, άνοιγε για έτσι, έβαζες το στερνάρι εδώγια, το σήκωνες, έβαλες μπαρούτι, γκζού!! Που το λιέγαν, το γιόμιζες από την κάνη, από μπροστά τον τουφέκι, έβαζες μπαρούτι, παταιαβούρα, μολύβι μέσα και πάει πάειναν και για κυνήγι ο κόσμος με τέτοια, (τα πρόλαβα εγώ ευτά τα ντουφέκια με στερνάρι), τι θα κάνουμε τώρα; θα' ρθει ο Μπέης να μας χαλάσει το χωριό, θα δείρει, θα σκοτώσει κέναν, φωτιά, που ξέρουμε τι θα κάνει ο Μπέης,

πρέπει να φυλάξουμε να μην τον αφήσουμε να μπει μέσα στο χωριό, όλοι όσοι δύνανται και έπιαναν και βαστούσαν όπλο, πέρουν τσι «καραμπίνες» και το «πιάνουν». Απ' τα δένδρα το Τζιουμάτικα, απ' το φυλάκιο στην Παναγία, ως τον Αη Θανάση, Αη Σωτήρα όλο πέρα, έφκιαναν μέτωπο, όλο πέρα στου Τσιάμου. Από χπάνω απ' τον Καμπενίκο θά' ρχουνταν, είναι ο δρόμος, (παεινάμε, εγώ πήγαινα στο Γκριμίνι απ' τον Καμπενίκο, εκείνα τα χωριά οχπίσω, η Άριζα, χριστιανοί είναι αλλά κουβεντιάζουν αρβανίτικα, το Γκριμίνι ύστερα είναι τουρκοχώρια σιαπέρα και χριστιανικά, το Μπόροβο, ράχοβο που ήταν η μάννα του Κώστα Μπλίντα, αρβανίτισσα από το Ράχοβο, απ' την Κολώνια τέλος πάντων), ο Μπέης μαζεύτηκαν 15-20 ονόματα από «πεθαμένους» τους γύφτους, τους φτωχούς, φουστανέλες είχαν, άλλοι απένα λαγγιόλι, του φαίνονταν τα κωλομέρια απ' έξω, φτώχεια ο κόσμος εκείνοι που ήταν Μπέηδες ήταν Μπέηδες, οι άλλοι δεν είχαν ψωμί να φάν και ζούσαν στους Μπέηδες, τους έκαναν χουσμέτι (φροντίδα) και τρώγαν ένα κομμάτι ψωμί. Μαζεύει 12-20-30 ονόματα με ντουφέκια, μ' αυτά «πάμε στον Ισβόρο να βάλουμε φωτιά» «να τους κάψω τους κερατάδες» τους έτσι τους αλλοιώς. Το χωριό τόπιακαν γραμμή και έβαλαν πέτρες φυλαχτικά (οχύρωμα) γλιέπουνε... Ήταν ένας Βασίλη Τζιούμας από το Τζιούμα, ο Τζιούμας είχε το σπίτι εκεί π' έχει το σπίτι ο Τόλης του Τζιώτζη τώρα, στο Τσιοχάτικο (τζαφέϊκο) παραπάνω, στη μέση έναι ένα μπαΐρι του Μπάρκα και απάνω του Τόλη το σπίτι, εκεί είχε το σπίτι, λιεγουνταν Βασίλη Τζιούμας, αλλά εκεί που το γυρνούσε (το όπλο) χιλιοστό δεν του' φευγε, κάνει και γλιέπει στου Αη Νικόλα ξεμύτησαν οι τούρκοι, βουουουουου!!!!!!! Σιακάτω, ειδοποιήθηκαν, «είπε τούτο» ήρθαν, έρχεται ο Μπέης με πολιύ, με πολλούς απ' αχπάνω, έτοιμα τα ντουφέκια ετούτοι, γιομάτα ως αχπάνω, ααααααααα ήρθε στ' αυλάκι το μεσιό, ο Μπέης καβάλα, μπροστά και τα φερεπέλια, άλλοι μπροστά άλλοι πίσω, όλοι ήρθαν στ' αυλάκι, Μπέη-Μπέη του φωνάζει ο Βασίλης ο Τζιούμας, γύρνα πίσω μην κάνεις κάτω. Ω, ώ, ώ Ρωμιέ γουρούνι-γουρούνι του λιέν αυτοί, βλαστημούσαν, έβριζαν όλα τα φερεπέλια, Μπέη γύρνα, αυτός σιακάτω, ήρθε εδώ στην Πανίγια παραπάνω πέχει δυό καγκέλια και πάμε ίσια για ταυλάκι το μεσιό, εκεί που' ναι τα χωράφια τα Γιαννάτικα, τα Κασιολαΐκα είναι. Μπέη, γύρνα πίσω... το πρώτο σου παίρνω το φέσι (είχαν σκούφιες οι Τούρκοι) και το δεύτερο σου παίρνω το κεφάλι του λιέει, αααάει, ααάει, Ρωμιέ γουρούνι-γουρούνι έβριζε ο Μπέης. «Μπέη γύρνα», του λιέει, τίποτα, φωτιά με τη στερνάρα, στη σκούφια του Μπέη, γκρισσιού, μπαταριά, όλοι μπάμ-μπάμ, με τα στερνάρια, άλλοι έριχναν, άλλοι γιόμιζαν, γραμμή, πιασμένο όλο το μέρος, γύρισαν δεν μπορούσαν να σπάσουν να μπούν μεσ' το χωριό, «σου είπα Μπέη» του λιέει, και άλλο αυτός, το'ριχνε στον αέρα. Γύρισαν οι Τούρκοι, έφυγαν, φύλαξαν το βράδυ όλη τη νύχτα, έβγαζαν ενέδρες και έφυγε ο Μπέης και έμεινε το χωριό, κεφαλοχώρι, και από τότε έμεινε και λιέν στα δένδρα τα Τζιουμάτικα, επειδή ήταν εκεί ο Βασ. Τζιούμας και τράβηξε και είπε του Μπέη σου παίρνω το φέσι από τότες.....(ησυχία)

Ήταν μονιασμένο το χωριό.....

Η ανωτέρω αφήγηση είναι προσφορά του κ. Σταύρου Κούκη την είχε ηχογραφήσει ο κ. Χρ. Κούκης. Η προσφορά είναι από το 2000, η επιλογή της δημοσιεύσεως της στο παρόν τεύχος όπως και ο τίτλος είναι ευθύνης του περιοδικού.

Λουτρά: Δημοπρασία – μαγειρέματα

Το τρέναραν το τρέναραν αλλά τελικά την έκαναν τη δημοπρασία για τα λουτρά. Στις 2 Ιουνίου στο Δημαρχείο. Ο δήμος με εκπρόσωπο τον σύμβουλο κ. Καλτσιούνη και τον κ. Βασίλειο Ζακόπουλο πρόεδρο της εταιρίας. Ποσό ενάρξεως ορίσθηκαν τα 15000 ευρώ. Αρκετά υψηλό αν λάβει κανείς υπ' όψιν ότι τα «κοινοτικά» δωμάτια δεν θα λειτουργήσουν φέτος, ούτε και το λεωφορείο. Έτσι από αυτά το εισόδημα μειώνεται όπως επίσης και από την ελάττωση προσέλευσης ασθενών. Διεκδικήτες ήταν ο κ. Κων/νος Ζιάκος (Αγ. Βαρβάρα), ο κ. Κων/νος Κούγκουλης γιος του κ. Λάμπρου και η κ. Αθηνά Ντάκουλα-Ζιάκου σύζυγος του κ. Σπύρου Χ. Ζιάκου, η γνωστή μας κτηνοτρόφος και από τα δικαστήρια και τα εξώδικα, εναντίον του Συλλόγου. Συμμετείχε και ο κ. Γεώργιος Κατής ανεβάζοντας το ποσόν ένα ευρώ, μόνο και μόνο για την συμμετοχή, δεδομένου ότι διέδωσαν πως χρωστάει στην εταιρία και δεν έχει δικαίωμα. Έτσι τους διέψευσε. Δεν θέλησε περισσότερο να τα διεκδικήσει γιατί θεώρησε ασύμφορο το ποσόν. Η διεκδίκηση έγινε μεταξύ των υπολοίπων και στο τέλος πλειοδότησε η κ. Αθηνά Ντάκουλα-Ζιάκου με το ποσό των 21150 ευρώ. Στόχος του κ. Ζιάκου Χρήστου του Θωμά και του κ. Κούγκουλη Λάμπρου ήταν να μην τα πάρει ο κ. Κατής. Έτσι θ' αναγκαστεί να φύγει και δεν θα ασχολείται με το Σύλλογο. (Δεν θέλουν να καταλάβουν ότι το πρόβλημα είναι αυτοί οι ίδιοι και όχι ο Σύλλογος). Δεν τους ενδιαφέρει τόσο λοιπόν το κέρδος αν και μπορούν να φέρουν μια ισορροπία αφού πρωτίστως θα γεμίζουν εντέχνως τα δικά τους δωμάτια. **Δυστυχώς εξυφάνθηκε το σχέδιό τους από πέρσι το καλοκαίρι με την εκστρατεία που ανέλαβαν εναντίον του κ. Κατή δυσφημίζοντάς τον, μπλέκοντας στα σχέδιά του και τους άλλους.** (Βλέπε τεύχος 19^ο σελ. 7).

Να σημειώσω ότι, η διακήρυξη δεν προέβλεπε την απαγόρευση ατόμων που έχουν ήδη επιχειρήσεις στα λουτρά, ή πρώτου βαθμού συγγενείας, όπως άλλες φορές, ούτε και την υποχρέωση να λειτουργεί και τον ξενώνα ο πλειοδότης, ούτε ελήφθη υπ' όψιν ή τέθηκε σαν όρος από το Δήμο ο κοινωνικός χαρακτήρας των Λουτρών. **Κομμένα και ραμμένα για την εξόντωση του κ. Γιώργου Κατή.** Σε τρία χρόνια έβγαινε στην σύνταξη, αλλά τι σημασία έχει; 'Να μάθει να μην ανακατεύεται'. Ένας ακόμη νέος άνθρωπος έφυγε από το χωριό. Ένα χέρι βοήθειας, ένα θάρρος στους υπέργηρους, μια ζωντάνια, ο ξενώνας κλειστός, το καφενείο κλειστό. Κυριαρχεί η ερημιά. Κι όλα αυτά προς δόξαν των «Κοπαδιών του Ντάκουλα» είναι ντροπή γι' αυτούς και όσους βοήθησαν (και τους ξέρουμε ποιοι είναι) και συνέβαλλαν στην απομάκρυνση του.

Τι κέρδισαν; την καταισχύνη και την περιφρόνηση ενός ολόκληρου χωριού, το μόνο βέβαιο.....

Ειδήσεις και σχόλια:

- ◆ Πρωτοφανή χαλαζόπτωση έκανε στις 2 Ιουνίου στο χωριό. Σε μέγεθος ενός καρυδιού χωρίς υπερβολή και διάρκειας πάνω από 1,30 ώρα. Κατέστρεψε τα πάντα. Δένδρα, κλήματα, κήπους, δεν άφησε τίποτε ούτε μίσχο (κοτσιάνι). Χρειάστηκαν φτιάρια να καθαριστεί και τρεις μέρες να λιώσει. Ήταν τόσο μεγάλη η καταστροφή που αναγκάστηκαν να βάλουν νέες φυταριές και σπόρους. Πολλοί έκαναν αίτηση για αποζημίωση. Υπήρχε μια ανακοίνωση στο καφενείο που

τους παρώτρυνε, χωρίς υπογραφή και σφραγίδα. Το άσχημο δεν είναι ο κόπος που έκαναν ή αν απογοητευθούν αν δεν τα πάρουν, αλλά για όσους άνοιξαν υποχρεωτικά βιβλιάριο στην Αγροτική με 10 και 20 ευρώ στο τέλος μην χάσουν και αυτά. Άλλη φορά οι ανακοινώσεις να γίνονται υπεύθυνα και με υπογραφή.

- ◆ Στις 8 Ιουνίου εγκαταστάθηκε ο κτηνοτρόφος στις εκτάσεις που νοίκιασε από τον πολιτιστικό σύλλογο. Η αστυνομία δεν του επέτρεψε να περάσει με τις νταλίκες από τη γέφυρα μετά από καταγγελία και έτσι από κεί τα ζώα ανέβηκαν πεζά από το χωριό με συνοδεία πολλών ατόμων χωρίς να δημιουργήσουν προβλήματα. Στη διασταύρωση προς Αγιο Δημήτριο ο κ. Σπύρος Χ. Ζιάκος πάτησε ένα σκυλί των κτηνοτρόφων και το σκότωσε, με τη δικαιολογία ότι δεν το είδε... οι ιδιοκτήτες του σκυλιού έδειξαν εγκράτεια και ψυχραιμία, δεν έδωσαν συνέχεια.
- ◆ Ο κ. Ντάκουλας ανέβασε αργότερα μεγάλο αριθμό ζώων δημιουργώντας πάλι τα ίδια προβλήματα στο Μύλο στις ιδιοκτησίες αλλά και στο βουνό στα ιδιωτικά λιβάδια περνώντας για το Βουρμπιανίτικο που έχει νοικιάσει, τα κράτησε πολλές ημέρες με αποτέλεσμα να φαει και να καταστρέψει το χόρτο που νοίκιασε ο Πολ. Συλ. Το τοπικό συμβούλιο δεν τον έλεγχε όπως ορίσθηκε να κάνει από το Δημ/κο Συμβούλιο.
- ◆ Στις 10 Ιουλίου συμφώνησαν τελικά για την ενοικίαση του καφενείου του χωριού (εκκλησίας) στις ακακίες. Η συμφωνία έγινε μεταξύ της εκκλησιαστικής επιτροπής και του Αποστόλου Χρ. Τσιάτση. Καλές δουλειές! Ενδιαφέρον είχε δείξει και ο κ. Χρόνης Σίββας γιός της κ. Αναστασίας Στυλιάρα αλλά χωρίς αποτέλεσμα.
- ◆ Ο Ξενώνας δυστυχώς παραμένει κλειστός. Έπρεπε να μπει πακέτο με τα λουτρά αφού από μόνος του είναι ασύμφορος. Πρέπει να διευθετηθεί γιατί είναι απαραίτητος. Συνεχώς παίρνουν τηλέφωνα κυρίως χωριανοί και ζητούν να μείνουν το καλοκαίρι. Ας δώσουν λύσεις αυτοί που φώναζαν και παραπονιόταν για τον κ. Κατή.
- ◆ Ευχάριστα νέα μας έφερε ο αντινομάρχης κατά την επίσκεψη του στο χωριό. Ότι εγκρίθηκε κονδύλιο για τα λουτρά και το οδικό μας δίκτυο, το πιο ευχάριστο ότι θα γίνει διάνοιξη στο βράχο της 'κρεμαστής' γέφυρας και ίσως αντικατάστασή της με τσιμεντένια. Ήταν τόσο θετικός που ανέφερε ότι πολύ σύντομα γίνεται και δημοπράτηση του έργου. Πάντως ας έχουμε τις επιφυλάξεις μας και ας ευχόμαστε να γίνουν....
- ◆ Έγινε η επισκευή της δεξαμενής νερού στο παραπέντε. Αφού αρχίζει ο κόσμος και πηγαίνει στο χωριό η κατανάλωση αυξάνεται. Να υπενθυμίσω ότι είχε πάθει μεγάλες ζημιές και η απώλεια ήταν μεγάλη όπως και η επιπτώσεις στη σαθρότητα του υπεδάφους (βλέπε τεύχ. 20)
- ◆ Η Μαριά και η Γκορίτσα νοικιάστηκε από τον «Πολιτ. Σύλλογο» στον κ. Ανδρέα Κιτσάτη, έναντι του ποσού των 1050 ευρώ. Ο κ. Κοκοβές αρνήθηκε τη μίσθωσή τους σε πρόταση του Π.Σ.
- ◆ Λήγει η θητεία του Δ.Σ. του «Πολιτιστικού Συλλόγου» στις 16 Αυγούστου. Την ίδια ημέρα υπάρχουν αρχαιρεσίες για την εκλογή νέου. Οι ενδιαφερόμενοι ας το έχουν υπ' όψιν. Είναι ένας καλός λόγος να βρεθούν και στο χωριό. Η θητεία του παρόντος Δ.Σ. κρίνεται ως η πιο δραστήρια και αποδοτική. Έχει αφήσει δύσκολες, πολλές αλλά και καλές παρακαταθήκες. Ελπίζω το επόμενο να φάνει αντάξιο και να αντεπεξέλθει στις προσδοκίες και στις απαιτήσεις των καιρών και των καταστάσεων.

ΑΥΤΟΙ ΠΟΥ ΦΕΥΓΟΥΝ

Άλλος ένας Σεβάσμιος γέρος μας άφησε. **Ο Μπάρμπα Λάμπρος Κωστάκης.** Κάθε φορά που έβγαινα στην πλατεία του χωριού, από το σπίτι μου, η ματιά μου έψαχνε να συναντήσει την ωραία σιλουέτα του σεβάσμιου γέρου που έστεκε εκεί στητός, καθαρός αγέρωχος, κομψοντυμένος, με τρόπους ραφινάτους, χάρις και στη φροντίδα της αγαπημένης του Σοφίας. Και τον συναντούσα στο όμορφο σπίτι του, πότε από κάτω στο πλούσιο από θέα μπαλκόνι του αγναντεύοντας και πότε από πάνω μπροστά στο τραπεζάκι να πίνει τον καφέ του. Καλημέρα μπάρμπα- Λάμπρο, καλώς τον, καλημέρα, κάτσε να πιεις καφέ. Ευχαριστώ, πάω για δουλειές. Άλλάζαμε και άλλες κουβέντες και με ξεπροβόδαγιε με ευχές για το υπόλοιπο της ημέρας. Στο γυρισμό τον έβλεπα να περιποιείται και να ποτίζει τις αγαπημένες του γαριφαλιές. Μπάρμπα-Λάμπρο, "Ω παιδί", πρόσεχε μην μπερδευτείς με το λάστιχο και πέσεις. Όχι προσέχω, ακουμπάω στον τοίχο και πιάνουμε από τις σιδεριές. Καλοσυνάτος, γλυκομίλητος, πρόθυμος, προσπαθούσε να δώσει κάτι κι αυτός, όπως όλοι της ηλικίας του από την πολυτάραχη ζωή του, ταξιδεμένος σε δύο ηπείρους. Είχε μάθει να δίνει πολλή αγάπη σε όλους. Είχε όμως και ένα μικρό παράπονο. Περίμενε κι εκείνος μια μικρή ανταπόκριση. Και δυστυχώς δεν την είχε. Ήθελε κι αυτός λίγη αγάπη. "Αγαπάτε αλλήλους", είπε ο Κύριος μας. Και εμείς οι Αμαραντιώτες οι μικρότεροι που έχουμε μείνει λίγοι στο χωριό, πρέπει να διαφυλάξουμε αυτό σαν κόρη οφθαλμού. Έφυγε ο μπάρμπα- Λάμπρος με το μικρό αυτό παράπονο (κατά τη γνώμη μου), ταξίδεψε με τα φτερά της Ολυμπιακής, με τη Σοφία πήγε στα αγαπημένα του παιδιά και τα πολυαγαπημένα του εγγόνια. Τα χάρηκε και τον χάρηκαν. Ίσως να είπε και το "νυν απολύεις τον δούλον Σου Δέσποτα". Άλλα τα δικά του φτερά δεν άντεξαν το μεγάλο ταξίδι της ζωής, πέθανε πλήρης ημερών κοντά τους. Στη μακρινή Αμερική, ας είναι ελαφρύ το χώμα που τον σκέπασε. Οι γαριφαλιές εδώ στο πρεβάζι μπροστά από το σπίτι του στο χωριό θα ξανανθίσουν, αλλά χωρίς τη φροντίδα του ακούραστου γέροντα δεν θ' αντέξουν στο λιοπύρι του καλοκαιριού.

Αντίο Μπάρμπα – Λάμπρο

Υ. Γ. Στο προηγούμενο τεύχος του περιοδικού διάβασα τον μακρύ κατάλογο των απεδημησάντων Αμαραντιώτων τελευταία και η καρδιά μου πλημμύρισε από θλίψη. **Προσεύχομαι ο καλός Θεός να αναπαύσει τις ψυχές όλων και στους οικείους τους τα θερμά μου συλλυπητήρια.**

ΑΧΙΛΛΕΑΣ Χ. ΖΑΚΟΠΟΥΛΟΣ

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΟ

Ευχαριστούμε θερμά όλους τους συγγενείς και φίλους που μας συμπαραστάθηκαν στο βαρύ πένθος για τον χαμό του αγαπημένου μας συζύγου, πατέρα και παππού

ΕΥΑΓΓΕΛΟΥ ΚΙΤΣΑΤΗ

Συντ. Εμπόρου Κόνιτσας

Η σύζυγος Θωμαΐς και οι οικογένειες

Σπυρίδωνος Κιτσάτη, Βασιλείου Κιτσάτη και Φωτεινής Κόκκινου

Αγαπητέ μας Τόλη

Έφυγες για το μεγάλο ταξίδι, το χρόνο που η Άνοιξη αχνορόδιζε στα κλωνάρια, της Αμυγδαλιάς, και δειλάδειλά έσκαγαν τα πρώτα λουλούδια στην αγαπημένη σου "ακακία" του Αγίου Γεωργίου, στην γενέτειρα σου, το χωριό σου τον Αμάραντο, που τόσο νοσταλγούσες και ποθούσες.

Θυμάμαι στην πολύωρη τελευταία μας βόλτα στον Μύλο, αλλά και γυρίζοντας όλο το χωριό, εσύ εγώ και ο Σωτήρης, τον Αύγουστο του 2002, με πόση αγάπη μιλούσες για τους δικού σου, για τη Μάννα σου, με πόση νοσταλγία για το χωριό, για παρέες που ξανάνιωνες παιζόντας μαζί τους. Έψαχνες για μια δική σου γωνιά, και μάλιστα στον μαχαλά σου, για να κουρνιάζεις τα καλοκαίρια και να απολαμβάνεις την δροσιά και την ηρεμία, όπως την άνοιξη ψάχνουν τα χελιδόνια τη φωλιά τους.

Για μένα δεν έφυγες, δεν μπορώ να πιστέψω τον γεμάτο δραστηριότητα Τόλη, να τον καθηλώνει μια τέτοια αρρώστια, και μάλιστα για αρκετό χρονικό διάστημα, και είχα την ατυχία σε αυτή σου την δοκιμασία να μη μπορώ να επικοινωνήσω μαζί σου, παρά μόνον ο γιος σου Γιάννης και η πεθερά σου με ενημέρωναν.

Από τα πρώιμα νεανικά σου χρόνια, μια αποστολή έταξες στη ζωή σου να ΠΕΤΥΧΕΙΣ και πέτυχες, παρά τα δύσκολα πέτρινα χρόνια, γιατί ήσουν δυναμικός, πεισματάρης, ασυμβίβαστος, αλλά καλοσυνάτος, πονόψυχος, και πολύ φιλικός στον περίγυρό σου. Η διαδρομή που ζήσαμε μαζί από την α' δημοτικού μέχρι που αποφοιτήσαμε από το Γυμνάσιο, μας σφυρηλάτησε, μας ένωσε τόσο πολύ, μοιραζόμασταν χαρές, λύπες, τρομακτικές στερήσεις, ανασφάλειες αβεβαιότητες.

Την 15^η Σεπτεμβρίου 1958 χώρισαν οι δρόμοι μας, εσύ Τόλη θα έμπαινες στην Ακαδημία, το μεγάλο σου όνειρο, και εγώ έμπαινα στο KEN Κορίνθου, να καταταγώ στο στρατό, αν και πέρασαν 47 ολόκληρα χρόνια, εκείνη την νύκτα του αποχωρισμού, δεν τη ξεχνώ, συγκίνηση και κλάμα τα στοιχεία που τυπώθηκαν στην συνείδησή μου και με συνοδεύουν.

Μπορεί η επικοινωνία μας να ήταν σποραδική με κάποιες αραιές επιστολές, αλλά το ενδιαφέρον μας του ενός για τον άλλο ήταν ζωντανό, οι συναντήσεις μας στο χωριό, μπορεί να ήταν αραιές λόγω της επαγγελματικής μας ιδιαιτερότητος, αλλά ανανέωναν και δυνάμωναν την φιλία μας, ρωτούσα την Μάννα σου για σένα, για την οικογένειά σου, τις δραστηριότητες σου.

Έβλεπα τη Μάννα σου, τα αδέλφια σου και στο πρόσωπό τους έβλεπα εσένα, τώρα τι να τους πω; τι να τους ευχηθώ; δεν μπορώ να τους ακούσω και ας με συγχωρέσουν.

Θα ευχηθώ στον Θεό ο πανδαμάτωρ χρόνος ν' αναλάβει να μετριάσει τον πόνο και να καλμάρει την μαχαιριά που δέχτηκαν η χαροκαμένη Μάννα σου, η γυναίκα σου, τα παιδιά σου, τα' αδέρφια σου.

ΚΑΛΟ ΤΑΞΙΔΙ ΦΙΛΕ ΤΟΛΗ

ΑΙΩΝΙΑ ΣΟΥ Η ΜΝΗΜΗ ΔΑΣΚΑΛΕ

ΕΛΑΦΡΥ ΤΟ ΧΩΜΑ ΤΩΝ ΤΡΙΚΑΛΩΝ

Για μένα ζεις στην ζωή μου, στην συνείδησή μου.

Χαράλ. Δ. Σκορδάς
Πάτρα 18-6-2005

Υ/Γ για την Διδασκαλική και εκπαιδευτική του δραστηριότητα δικαιούνται να γράψουν οι φίλοι του δάσκαλοι που στο χωριό μας αφθονούν..

◆ Πρόκειται για τον Απόστολο Παπαγιάννη, βλέπε περιοδ. 20 σελ. 31.

Για τη γλυκειά μου Γιαγιούλα

Πέντε καρακάξες κράζανε έξω από το σπίτι της γιαγιάς, δεν μου άρεσε, τις έδιωχνα και αυτές ξαναγυρίζανε. Κακή σκέψη έκανα με το μυαλό μου και ευχήθηκα αυτό το σημάδι να μην «δείξει» στην Οικογένεια μου.

Όλο το βράδυ ξημέρωσα με τον Αμάραντο στο όνειρο μου. Το περπάτησα όλο το χωριό κρατώντας την γιαγιά μου από το χέρι. Ήτανε η τελευταία μας βόλτα, Αναστατώθηκα. Το Μεσημέρι 9 Ιουνίου και ώρα 3 κακά μαντάτα ήρθανε στα αυτιά μου. Η γιαγιά μας πέθανε, μου είπε ο ξάδερφος μου ο Γιώργος ο Σκορδάς.

Η κατάσταση δραματική. Έφυγε η μάνα μου, η φίλη μου. Με μεγάλωσε και μου έμαθε πολλά και χρήσιμα πράγματα. Μου έλεγε ιστορίες από το χωριό. Μου μιλούσε για τις φίλες της, για τις ομορφιές του χωριού. Με έκανε να το αγαπήσω υπερβολικά. Δεν υπάρχει μέρα που να μην μιλήσουμε για Αυτό. Ήτανε πολύ καλή γυναίκα και όμορφη. Δούλεψε σκληρά στην ζωή της και τυραγνήθηκε όπως μου έλεγε. Τώρα θα ξεκουραστεί και θα έχει πάντα δίπλα της τον Σύντροφο της, τον παππού μου Γεώργιο Γρηγ. Ζακόπουλο.

Γιαγιούλα μου·

Ήσουν το λιμανάκι μου στα προβλήματα και στις στεναχώριες μου. Στις χαρές μου θα μου λείψης πολύ, ήδη μου λείπεις....Ξέρω το ταξίδι σου δεν έχει γυρισμό, εγώ πάντα θα σε περιμένω στα όνειρα μου να περπατάμε, να μιλάμε να γελάμε! Γιατί γέλασες πολύ μαζί μου. Μου έλεγες «φτάνει παιδί φτάνει, χάθηκα απ' τα γέλια, δεν μπορώ άλλο».

Ξέρω ότι τα ακούς όλα αυτά... Γι' αυτό απευθύνομαι σε εσένα γιαγούλα μου γλυκιά...

**Σ'αγαπάω πολύ Μπαμπούλο μου
Η Βουλίτσα σου**
(Σταυρούλα Γρηγ. Ζακοπούλου)

• **Η Σταυρούλα Παναγιωτίδου** κόρη του Σπυρίδωνα Παναγιωτίδη και της Βικτωρίας-Δήμητρας γεννήθηκε στον Αμάραντο στις 6-4-1915. Παντρεύτηκε το Γεώργιο Ζακόπουλο και απέκτησαν πέντε παιδιά. Τον Κωνσταντίνο, την Μαριγούλα, το Σωτήριο, το Γρηγόριο και τον Σπυρίδωνα. Απεβίωσε στις 9 Ιουνίου 2005, στα Ιωάννινα. Η σεπτή σορός της μεταφέρθηκε στη Ν. Βίγλα Άρτης όπου και ετάφη. Ας είναι ελαφρύ το χώμα που τη σκεπάζει, ο Θεός ν' αναπαύσει την ψυχή της. **Θερμά συλλυπητήρια σε όλους τους συγγενείς.**

• **Η Ανδρομάχη Νάκου** του Γιάννη και της Παρασκευούλας γεννήθηκε το 1918 στον Αμάραντο. Το 1938 αρραβωνιάστηκε το Χρήστο Σωτ. Παπαγιαννόπουλο και το 1942 παντρεύτηκαν. Το 1946 απέκτησαν το πρώτο τους παιδί το Βασίλη. Δύσκολα χρόνια πόλεμος, κατοχή, στερήσεις και κακουχίες. Και δεν φτάναν μόνο αυτά. Ακολουθεί και ο παράλογος εμφύλιος. Η αδελφοκτόνο συμφορά. Ο συρφετός που κλόνισε τα πάντα. Θύμα του και αυτή. Το 1948 μεταφέρθηκε όμηρος στη Ρουμανία, ευτύχισε και γύρισε το 1954 στο αγαπημένο της χωριό τον Αμάραντο. Το 1955 αποκτά και το δεύτερο παιδί της την Σωτηρία και το 1958 το Σωτήρη. Ζωή παράλληλη με την πολύπαθη ιστορία μας. Οι σκληρές συνθήκες δεν την σκλήρυναν. Ήξερε να κρατάει σα φυλαχτό μέσα στην ψυχή της συναισθηματικούς θησαυρούς που ξόδευε όχι μόνο στους δικούς της αλλά και σε κάθε συνάνθρωπο. Ευγενική φυσιογνωμία και αξιοπρεπής. Δεν ξοδευόταν στα περιπτά, αλλά στην ουσία και το περιεχόμενο. Αξιοσέβαστη μορφή, με το χαμόγελό της, την καλοσύνη, την αγάπη της. Έβγαλε τα χαρίσματά της και όπλισε την οικογένειά της. Τα παιδιά αλλά και τα εγγόνια της που καλοτύχισε να γεμίσει την αγκαλιά της. Να τα δει να μεγαλώνουν και να πετυχαίνουν στην ζωή. Με το καμάρωμά τους και την ανακούφιση ότι εκπλήρωσε τους κυριότερους ρόλους της συζύγου, της μάνας και της γιαγιάς, άφησε την ψυχή της να φτερουγίσει. Στην Αθήνα στις 13-6-2005. Η σεπτή σορός της μεταφέρθηκε στον Αμάραντο όπου και ετάφη. Ας είναι ελαφρύ το χώμα που τη σκεπάζει. Ο Θεός ας αναπαύσει την ψυχή της.

Θερμά συλλυπητήρια σε όλους τους συγγενείς.

ΟΙ ΑΝΟΡΩΠΟΙ ΤΟΥ ΧΩΡΙΟΥ ΜΑΣ

Διακρίνονται αρ. όρθιοι: Βασ. Νόκος, Νίκ. Κασόλας, Φωτ. Σουτόπουλος, Τάκης Βλαχάβας, Διον. Ζιάκος.
Καθισμένοι: αρ. Σωτ. Παναγιωτίδης, Αγαθάγγελος Ζακόπουλος, Σταύρος Τσάτσης.
(Η φωτ. είναι προσφορά της κ. Πολ. Κασιόλα, την ευχαριστώ θερμά)